हविषः प्प्रियाधामान्न्ययाड्डुं सरस्वत्यामेषस्यंहविषः प्प्रियाधामान्न्ययाु
डिन्द्रस्यऽऋषभस्यंहविषः प्प्रियाधामान्न्ययाड्ग्नेः प्प्रियाधामान्न्य
याड्डोमंस्यप्प्रियाधामान्न्ययाडिन्द्रस्यसुत्राम्म्णः प्प्रियाधामान्न्ययाड्ड
वितुः प्प्रियाधामान्न्ययाड्वरुणस्यप्प्रियाधामान्न्ययाड्वनस्प्पतेः प्प्रिया
पाथाꣳस्ययाड्डेवानांमाज्ज्यपानांम्प्प्रियाधामांनियक्षंदग्नेर्होतुः प्प्रि
याधामांनियक्षत्त्स्वम्मंहिमानमायंजतामेज्ज्याऽइषंः कृणोतुसोऽअंद्ध्व
राजातवेदाजुषताꣳहविर्होतुर्य्यज ॥४७॥ [७] देवम्बर्हिः सरंस्वतीसु
देवमिन्द्रेऽअश्विनां ॥ तेजोनचंक्षुरक्ष्योर्ब्बर्हिषादधुरिन्द्रियंव्वसुवनेव्व

सुधेयंस्यद्व्यन्तुयजं ॥ ४८ ॥ देवीर्द्वारः ॥ देवीर्द्वारोऽअश्विनाभिषजे
न्द्रंसरस्वती ॥ प्राणन्नवीर्य्यन्नसिद्द्वारोदधुरिन्द्रियंव्वसुवनेव्वसुधेयंस्य
व्यन्तुयजं ॥ ४९ ॥ देवीऽउषासौ ॥ देवीऽउषासावश्विनासुत्रामेन्द्रेसरं
स्वती ॥ बलन्नवाचमास्यऽउषाभ्यान्दधुरिन्द्रियंव्वसुवनेव्वसुधेयंस्य
व्यन्तुयजं ॥ ५० ॥ देवीजोष्ट्री ॥ देवीजोष्ट्रीसरस्वत्यश्विनेन्द्रमवर्द्ध
यन् ॥ श्रोत्रन्नकर्ण्णयोर्य्यशोजोष्ट्रीभ्यान्दधुरिन्द्रियंव्वसुवनेव्वसुधेयं
स्यव्यन्तुयजं ॥ ५१ ॥ देवीऽऊर्जाहुती ॥ देवीऽऊर्जाहुतीदुघेसुदुघेन्द्रे
सरस्वत्यश्विनाभिषजावतः ॥ शुक्रन्नज्योतिस्तनयोराहुतीधत्तऽ

इन्द्रियंव्वसुवनेव्वसुधेयंस्यव्यन्तुयजं ॥ ५२ ॥ देवादेवानाम् ॥ देवादेवा
नाम्भिषजाहोताराविन्द्रमश्विना । वषट्कारैःसरस्वतीत्त्विषिन्नहृद
येमतिंहोतृभ्यान्दधुरिन्द्रियंव्वसुवनेव्वसुधेयंस्यव्यन्तुयजं ॥ ५३ ॥
देवीस्तिस्रः ॥ देवीस्तिस्रस्तिस्रोदेवीरश्विनेडासरस्वती ॥ शूषन्नमद्ध्ये
नाभ्यामिन्द्रायदधुरिन्द्रियंव्वसुवनेव्वसुधेयंस्यव्यन्तुयजं ॥ ५४ ॥
देवऽइन्द्रः ॥ देवऽइन्द्रोनराशंसस्त्रिवरूथःसरस्वत्याश्विभ्यामी
यतेरथः ॥ रेतोनरूपममृतञ्जनित्रमिन्द्रायत्त्वष्टादधदिन्द्रियाणिव्व
सुवनेव्वसुधेयंस्यव्यन्तुयजं ॥ ५५ ॥ देवोदेवैः ॥ देवोदेवैर्व्वनस्पति

संहि. हिरण्ण्यपर्णोऽअश्श्विभ्याꣳसरस्वत्त्यासुपिप्पलऽइन्द्रायपच्च्यतेम अ.
॥१८४॥ धुं ॥ ओजोनजूतिर्ऋषभोनभामंव्वनस्प्पतिर्न्नोदधदिन्द्रियाणिव्वसु २१
वनेव्वसुधेयस्यव्यन्तुयज ॥ ५६ ॥ देवम्बर्हिः ॥ देवम्बर्हिर्व्वारितीना
मद्ध्वरेस्तीर्ण्णमश्श्विभ्यामूर्ण्णम्म्रदाꣳसरस्वत्त्यास्योनमिन्द्रतेसदः ॥
ईशायैमन्न्युꣳराजानम्बर्हिषादधुरिन्द्रियंव्वसुवनेव्वसुधेयस्यव्यन्तुयज
॥ ५७ ॥ देवोऽअग्निः स्विष्टकृद्देवान्न्यक्षद्यथायथꣳहोताराविन्द्र
मश्श्विनाव्वाचाव्वाचꣳसरस्वतीमग्निꣳसोमꣳस्विष्टकृत्स्विष्टऽइन्द्रः ॥१८४॥
सुत्रामासवितावरुणोभिषगिष्टोदेवोव्वनस्प्पतिःस्विष्टादेवाऽआज्य

पाःस्विष्टोऽअग्निरग्निनाहोतांहोत्रे स्विष्टकृद्यशोनदधंदिन्द्रियमूर्ज्ज
मपंचितिंस्वधांवसुवनेवसुधेयंस्यव्यन्तुयजं ॥ ५८ ॥ अग्निमद्य ।
होतांरमवृणीतायंयजंमानःपचन्पक्तीःपचन्पुरोडाशान्बध्नन्नश्वि
भ्यांछागंसरंस्वत्यैमेषमिन्द्रायऽऋषभंसुन्वन्नश्विभ्यांसरं
स्वत्याऽइन्द्रायसुत्राम्णेसुरासोमान्त्सूपस्थाऽअद्य॥५९॥सूपस्थाऽ
अद्यदेवोवनस्पतिरभवदश्विभ्यांछागेन सरंस्वत्यैमेषेणेन्द्रायऽ
ऋषभेणाक्षँस्तान्मेदस्तःप्रतिंपचतागृभीषतावीवृधन्तपुरोडाशैरपुंर
श्विनासरंस्वतीन्द्रःसुत्रामासुरासोमाँस्त्वामद्य ॥ ६० ॥ त्वाम्

ध्यऽऋषयऽआर्षेयऽऋषीणान्नपाद्वृणीतायंयजमानोबहुभ्युऽआसङ्गं
तेभ्यऽएषमेदेवेषुसुब्राब्राह्मर्यायंकक्ष्यतुऽइतितायादेवादेवदानान्नयद्
स्तान्नयंस्म्माऽआचुशास्वाऽचंगुरस्वेषितश्श्वंहोतुरासिमद्रवाच्चयांयुप्प्रेषि
तोमानुषऽसूक्तवाकायंसूक्ताब्रूंहि ॥६ १॥इतिवाजसनेयशुक्लयजुःसं
हितायामेकाविंशोऽध्यायः ॥२१॥ तेजोसिपञ्चाग्नयएकाहिंकारायद्दे
तत्त्सवितुर्द्दशाविभूर्मात्रैकाकायद्दे आब्रह्मँस्त्रयोदश शेषाद्वैकोनावि
ङ्शतिश्चतुस्त्रिङ्शत् ॥ ओम् तेजोसि॥तेजोसिशुक्रमुमृतंमायुष्पा
ऽआयुर्म्मेपाहि॥देवस्यंत्त्वासवितुःप्प्रंसवे ऽश्विनोर्बाहुभ्यांम्पूष्णोह

स्ताभ्यामादंदे ॥१॥ इमामंगृभ्णन्॥इमामंगृभ्णन्नशुनामृतस्यु
पूर्वुऽआयुंषिविदथेषुकव्या॥ सानोऽअस्मिन्त्सुतऽआबंभूवऽऋतस्यु
सामंन्त्सरमारपंन्ती॥ २॥ अभिधाऽअंसि॥अभिधाऽअंसिभुवंनमासि
युन्तासिधुर्ता॥सत्त्वमुग्निंवैश्श्वानुरङ्सप्प्रंथसङ्गच्छस्माहांकृतः॥३॥
स्वुगात्त्वां देवेभ्यंःप्प्रजापंतयेब्रह्मन्नश्श्वंम्भुन्त्स्यामिदेवेभ्यंः
प्प्रजापंतयेतेनंराद्ध्यासम्। तम्बंधानदेवेभ्यंःप्प्रजापंतयेतेनराद्ध्हि
॥४॥प्रजापंतयेत्त्वा॥ प्रजापंतयेत्त्वाजुष्टम्प्प्रोक्षांमीन्द्राग्निभ्यांन्त्वा
जुष्टम्प्प्रोक्षांमिवायवेंत्त्वाजुष्टम्प्प्रोक्षांमिविश्श्वेभ्यस्त्त्वादेवेभ्योजुष्ट

संहि. म्प्रोक्षामिसर्वेभ्यस्त्वादेवेभ्योजुष्टम्प्रोक्षामि ॥ योऽअर्वन्तञ्जिघांᳫं उ. अ.
॥१८६॥ सतितमुभ्यमीतिवरुणः परोमर्त्तः परःश्वा ॥५॥ [५] अग्नयेस्वाहा ॥ २२
अग्नयेस्वाहासोमायस्वाहापाम्मोदायस्वाहासवित्रेस्वाहावायवेस्वा
हाविष्णवेस्वाहेन्द्रायस्वाहाबृहस्पतयेस्वाहामित्रायस्वाहावरुणा
यस्वाहा ॥६॥ [१] हिङ्कारायस्वाहा ॥ हिङ्कारायस्वाहाहिङ्कृतायस्वाहा
क्रन्दतेस्वाहावक्रन्दायस्वाहाप्प्रोथतेस्वाहाप्प्रप्प्रोथायस्वाहागन्धा
यस्वाहाघ्रातायस्वाहानिविष्टायस्वाहोपविष्टाय स्वाहासन्दिताय ॥१८६॥
स्वाहावल्गतेस्वाहासीनायस्वाहाशयानायस्वाहास्वपते स्वाहाजा

ग्यतेस्वाहाकूजंतेस्वाहाप्प्रबुद्धायस्वाहांविजृम्भमाणाय स्वाहाविचृं
त्तायस्वाहासꣳहानायस्वाहोपस्थितायस्वाहायनायस्वाहाप्प्रायणा
यस्वाहा॥७॥ यतेस्वाहा ॥ यतेस्वाहाधावतेस्वाहोद्द्रावायस्वाहोद्द्रु
तायस्वाहाशूकारायस्वाहाशूकृतायस्वाहा निषण्णायस्वाहोत्थिताय
स्वाहाजवायस्वाहाबलायस्वाहाविवर्तमानायस्वाहाविवृत्तायस्वाहा
विधून्वानायस्वाहाविधूतायस्वाहाशुश्रूषमाणायस्वाहाशृण्वतेस्वा
हेक्षमाणायस्वाहेक्षितायस्वाहावीक्षितायस्वाहा निमेषायस्वाहायद
त्तितस्मैस्वाहायत्पिबतितस्मैस्वाहायन्मूत्रंकरोति तस्मैस्वाहा

कुर्व्वतेस्वाहांकृतायुस्वाहा ॥ ८ ॥ [२] तत्सवितुर्व्वरेण्यम्भर्गोदेव
स्यधीमहि ॥ धियोयोनःप्प्रचोदयात् ॥ ९ ॥ हिरण्यपाणिमूतये
सवितारमुपह्वये ॥ सचेत्तादेवतापदम् ॥ १० ॥ देवस्यचेततः ॥ देव
स्यचेततोमहीम्प्रसवितुर्हवामहे ॥ सुमतिꣳसत्त्यराधसम् ॥ ११ ॥
सुष्टुतिꣳसुमतीवृधः ॥ सुष्टुतिꣳसुमतीवृधोरातिꣳसवितुरीमहे ॥ प्रदे
वायमतीविदे ॥ १२ ॥ रातिꣳसत्त्पतिम् ॥ रातिꣳसत्त्पतिम्महेसवि
तारमुपह्वये ॥ आसवन्देववीतये ॥ १३ ॥ देवस्यसवितुः ॥ देवस्यस
वितुर्म्मतिमासवंव्विश्वदेव्यम् ॥ धियाभगम्मनामहे ॥ १४ ॥

अग्निꣳस्तोमेन बोधयसमिधानोअमर्त्त्यम् ॥ हव्यादेवेषुनोद
धत् ॥ १५ ॥ सहव्यवाट् ॥ सहव्यवाडमर्त्त्यउशिग्दूतश्चनोहितः ॥
अग्निर्द्धियासमृण्वति ॥ १६ ॥ अग्निन्दूतम् ॥ अग्निन्दूतम्पुरोदधे
हव्यवाहमुपब्रुवे ॥ देवाँ२ ॥ ऽआसादयादिह ॥ १७ ॥ अजीजनो
हि पवमानसूर्य्यंव्विधारेशक्मनापयः ॥ गोजीरयारꣳहमाणःपुर
न्ध्या ॥ १८ ॥ [९] व्विभूर्म्मात्रा । प्प्रभूःपित्राश्वोसिहयोस्यत्त्यो
सिमयोस्यर्व्वासिसप्तिरसिव्वाज्ज्यसिव्वृषासिनृमणाऽआसि ॥ ययुर्न्नामा
सिशिशुर्न्नामास्यादित्त्यानाम्पत्त्वान्विहि देवाऽआशापालाऽएतन्देवे

संहि॰ ॥१८८॥

कृयो॑श्चुम्मेधा॒ायुप्प्रोक्षि॑तश्र॒रक्ष॑तेहर॒न्ति॑र॒िहर॑ंमता॒मिहधृति॑रि॒ह स्वधृ॑ति॒ःस्वाहा॑ ॥१९॥ [२] काय॒स्वाहा॑ ॥ काय॒स्वाहा॒कस्म्मै॒स्वाहा॑कत॒मस्म्मै॒स्वाहा॒स्वाहा॒ाधिमाधी॑ता॒यस्वाहा॒मनः॑ प्प्रजाप॑त॒येस्वाहा॑चित्त॑ंविज्ञा॑ता॒यादि॑त्त्यै॒स्वाहादि॑त्त्यैमुह्यै॒स्वाहादि॑त्त्यैसुमृडी॒काय॒ैस्वाहा॒ सर॑स्वत्त्यै॒स्वाहा॒सर॑स्वत्त्यैपाव॒कायै॒स्वाहा॒सर॑स्वत्त्यैबृह॒त्त्यैस्वाहा॑पूष्णे॒स्वाहा॑ पूष्णेप्प्र॑पत्थ्या॒यस्वाहा॑पूष्णेन॒रन्धि॑षाय॒स्वाहा॒त्त्वष्ट्रे॒स्वाहा॒त्त्वष्ट्रे॑तुरीपा॑य॒स्वाहा॒त्त्वष्ट्रे॑पुरुरूपा॑य॒स्वाहा॒विष्णं॑वे॒स्वाहा॒ विष्णं॑वे॒निभूयपाय॒स्वाहा॒विष्णं॑वेशिपिवि॒ष्टाय॒स्वाहा॑ ॥ २० ॥ विश्वो॑देव

उ॰ अ॰ २२ ॥१८८॥

स्यं। नेतुर्म्मर्त्तोव्वुरीतसुकख्यम्॥ व्विश्वोराय ऽइंषुद्ध्यति द्युम्नंव्वृणीतपु
ष्प्यसेस्वाहा २१[१] आब्ब्रह्मन्॥ आब्ब्रह्मंन्ब्राह्मणोब्ब्रह्मवर्च्च
सीजांयतामाराष्ट्रेराजुन्य्रु ऽ शूरं ऽइषुव्व्योतिव्याधीमंहारथोजांयतान्दो
ग्ध्रीधेनुर्व्वोढानुड्वानाशुः सप्तिः पुरन्धिर्य्योषांजिष्णूरंथेष्ठाः सुभेयोयु
वांस्ययजंमानस्यव्वीरोजांयतान्निकामेनिंकामेनः पर्ज्जन्योव्वर्षतुफलव
त्योनुऽओऽषंधयः पच्यन्तांय्योगक्षेमोनंः कल्पताम् ॥ २२ ॥
[१] प्राणायस्वाहां। पानायस्वाहाव्व्यानायस्वाहाचक्षुंषेस्वाहाश्श्रो
त्रांयस्वाहाव्वाचेस्वाहामनंसेस्वाहां ॥ २३ ॥ [१] ॥ प्राच्यैदिशे

स्वाहार्वाच्च्यैदिशेस्वाहादक्षिणायैदिशेस्वाहार्वाच्यैदिशेस्वाहाप्रती
च्यैदिशेस्वाहार्वाच्यैदिशेस्वाहोदीच्यैदिशेस्वाहार्वाच्च्यैदिशेस्वाहो
र्ध्वायैदिशेस्वाहार्वाच्च्यैदिशेस्वाहावाच्च्यैदिशेस्वाहार्वाच्च्यै दिशे
स्वाहा ॥२४॥[१] अद्भ्यःस्वाहा॥वार्भ्यःस्वाहोदकायस्वाहातिष्ठ
न्तीभ्यःस्वाहास्रवन्तीभ्यःस्वाहा स्यन्दमानाभ्यःस्वाहाकूप्या
भ्यःस्वाहासूद्याभ्यःस्वाहाधार्याभ्यःस्वाहार्णवायस्वाहासमु
द्रायस्वाहासरिरायस्वाहा॥२५॥ [१] वातायस्वाहा॥ धूमायस्वाहा
भ्रायस्वाहामेघायस्वाहाविद्योतमानायस्वाहास्तनयतेस्वाहावस्फू ॥१८९॥
र्जतेस्वाहावर्षतेस्वाहावर्षतेस्वाहोग्रंवर्षतेस्वाहा शीघ्रंवर्षतेस्वाहो
द्गृह्णतस्वाहोद्गृहीतायस्वाहाप्रुष्णतेस्वाहाशीकायतेस्वाहाप्रुष्वा
भ्यःस्वाहाह्रादुनीभ्यःस्वाहानीहारायस्वाहा ॥ २६॥ [१] अग्न
येस्वाहा ॥ अग्नयेस्वाहासोमायस्वाहेन्द्रायस्वाहापृथिव्यै स्वाहान्त
रिक्षायस्वाहादिवेस्वाहादिग्भ्यःस्वाहाशाभ्यःस्वाहोर्व्यैदिशे स्वा
हार्वाच्च्यैदिशेस्वाहा ॥ २७॥ [१] नक्षत्रेभ्यःस्वाहा । नक्षत्रि
येभ्यःस्वाहाहोरात्रेभ्यःस्वाहार्धमासेभ्यःस्वाहामासेभ्यःस्वाहऽ
ऋतुभ्यःस्वाहार्तवेभ्यःस्वाहा संवत्सरायस्वाहाद्यावापृथिवीभ्या

संहि. ꣳस्वाहांचन्द्रायस्वाहासूर्य्याय स्वाहारश्मिभ्यःस्वाहा वसुभ्यः उ. अ.
॥१२०॥ स्वाहांरुद्रेभ्यःस्वाहांदित्येभ्यःस्वाहांमरुद्भ्यःस्वाहा विश्वेभ्योदे २२
वेभ्यःस्वाहामूलेभ्यःस्वाहाशाखाभ्यःस्वाहावनस्पतिभ्यःस्वा
हापुष्पेभ्यःस्वाहाफलेभ्यःस्वाहौषधीभ्यःस्वाहा॥ २८ ॥[१]
शतम्॥ १३०० ॥पृथिव्यैस्वाहा॥पृथिव्यैस्वाहान्तरिक्षायस्वाहांदिवे
स्वाहासूर्य्यायस्वाहांचन्द्रायस्वाहानक्षत्रेभ्यःस्वाहाद्भ्यःस्वाहौषधी
भ्यःस्वाहावनस्पतिभ्यःस्वाहांपरिप्लवेभ्यःस्वाहांचराचरेभ्यः ॥१२०॥
स्वाहांसरीसृपेभ्यःस्वाहां ॥ २९ ॥ [१] असवेस्वाहां ॥ असवे

स्वाहा वसवे स्वाहा विभुवे स्वाहा विवस्वते स्वाहा गणश्रिये स्वाहा गण
पतये स्वाहाभिभुवे स्वाहाधिपतये स्वाहा शूषाय स्वाहा सᳬसर्प्पाय स्वा
हा चन्द्राय स्वाहा ज्ज्योतिषे स्वाहा मलिम्लुचाय स्वाहा दिवा पतयते
स्वाहा ॥ ३० ॥ [१ ॥ मधवे स्वाहा ॥ मधवे स्वाहा माधवाय स्वाहा
शुक्राय स्वाहा शुचये स्वाहा नभसे स्वाहा नभस्याय स्वाहेषाय स्वाहो
र्जाय स्वाहा सहसे स्वाहा सहस्याय स्वाहा तपसे स्वाहा तपस्याय स्वाहा
ᳪहसस्पतये स्वाहा ॥ ३१ ॥ [१] वाजाय स्वाहा । प्प्रसवाय
हापिजाय स्वाहा क्रतवे स्वाहा स्वः स्वाहा मूर्ध्ने स्वाहा व्यश्नुविने स्वा

हान्त्यांयुस्वाहान्त्यांयभौवुनायुस्वाहाभुवनस्यपतंये स्वाहाधिपत
येस्वाहांप्प्रजापंतयेस्वाहां ॥ ३२ ॥ [१] आयुर्य्यज्ञेनं । कल्पता
ꣳस्वाहांप्प्राणोयुज्ञेनंकल्पताꣳस्वाहां पानोयुज्ञेनंकल्पताꣳस्वाहां
व्यानोयुज्ञेनंकल्पताꣳस्वाहोदानोयुज्ञेनंकल्पताꣳस्वाहां समानो
युज्ञेनंकल्पताꣳस्वाहाचक्षुर्य्यज्ञेनं कल्पताꣳस्वाहाश्श्रोत्रंय्युज्ञेनं
कल्पताꣳस्वाहाव्वाग्ग्युज्ञेनं कल्पताꣳस्वाहामनोयुज्ञेनंकल्पताꣳ
स्वाहात्त्मायुज्ञेनंकल्पताꣳस्वाहांब्रुह्मायुज्ञेनंकल्पताꣳस्वाहा
ज्ज्योतिर्य्युज्ञेनंकल्पताꣳस्वाहास्वर्य्युज्ञेनंकल्पताꣳस्वाहांपृष्ठंय्यु

ज्ञेनंकल्पताꣳस्वाहांयुज्ञोयुज्ञेनंकल्पताꣳस्वाहां॥३३॥ एकंस्मै
स्वाहाद्वाभ्याꣳस्वाहां शुतायुस्वाहैकंशतायुस्वाहाव्युष्ट्यैस्वाहांस्वु
र्ग्गायुस्वाहां ॥ ३४ ॥ [१] इति श्रीवाजसनेयशुक्लयजुःसंहितायांदी
र्घपाठेद्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ हिरण्यगर्भोयःप्राणतोद्विकौयुञ्जन्त्य
ष्टौवायुष्टापञ्चप्राणायातिस्रउत्त्सक्थ्याद्वादशगायत्रीकस्त्वाषट्कौ कः
स्विदष्टौकास्विद्दशसुभुःस्वयंभूस्तिस्रएकादशपंचपाष्टिः॥ ॐहिरण्य
गर्भ्भःऽसम्॥हिरण्यगुर्भ्भःऽसमंवर्त्तुताग्ग्रेभूतस्यंजातःऽपतिरेकंऽआसी
त्॥सदांधारपृथिवीन्द्यामुतेमाङ्कस्मैदेवायंहविषांविधेम॥ १ ॥ उपया

मगृहीतोसि। प्रजापतये त्वा जुष्टं गृह्णाम्येष ते योनिः सूर्यस्ते महिमा॥
यस्तेहन्त्संवत्सरे महिमा सम्बभूव यस्ते वायावन्तरिक्षे महिमा सम्ब
भूव यस्ते दिवि सूर्ये महिमा सम्बभूव तस्मै ते महिम्ने प्रजापतये स्वा
हा देवेभ्यः॥२॥ [२] यः प्राणतो निमिषतो महित्वैक इद्राजा जग
तो बभूव ॥ य ईशे अस्य द्विपदश्चतुष्पदः कस्मै देवाय हविषा विधे
म॥ ३ ॥ उपयामगृहीतोसि । प्रजापतये त्वा जुष्टं गृह्णाम्येष ते यो
निश्चन्द्रमास्ते महिमा ॥ यस्ते रात्रौ संवत्सरे महिमा सम्बभूव यस्ते
पृथिव्यामग्नौ महिमा सम्बभूव यस्ते नक्षत्रेषु चन्द्रमसि महिमा सम्ब

भूवुतस्म्मैतेमाहिम्म्नेप्प्रजापतयेदेवेभ्युःस्वाहा ॥ ४ ॥ [२] युञ्ज
न्तिब्ब्रुध्नमंरुषञ्चरंन्तुम्परितस्त्थुषंः ॥ रोचंन्तेरोचुनादिवि ॥ ५ ॥
युञ्जन्त्यस्यं॥ युजन्त्यंस्युकाम्म्याहरीव्विपंक्षसारथें ॥ शोणांधृष्णू
नृवाहंसा ॥ ६ ॥ यद्वातंः ॥ यद्वातोंऽअुपोऽअगंनीगन्प्रियामिन्द्रंस्य
तुन्न्वम् ॥ एतस्त्तोंतरनेनंपुथापुनुरश्श्वमावंर्तयासिनः ॥ ७ ॥ व्व
संवस्त्वा । अन्तु गायुत्रेणुच्छन्दंसारुद्वास्त्वांअन्तत्रैष्टुंभेनुच्छन्दं
सादित्यास्त्वांअन्तुजागंतेनुच्छन्दंसा॥ भूर्भुवुःस्वुर्ल्लाजीँ३ञ्छाचीँ३
न्यव्येगव्यंऽएतदन्नंमत्तदेवाऽएतदन्नंमद्धिप्रजापते॥८॥ कःस्वित् ॥

कःस्विदेकाकीचंरतिकऽउंस्विज्जायतेपुनंः॥किंस्विद्धिमस्यंभेषज
ङ्किम्म्वावपंनम्महत्॥ ९ ॥ सूर्य्यंऽएकाकी चरंतिचन्द्रमांजायते
पुनंः॥अग्निर्हिमस्यंभेषजम्भूमिंरावपंनम्महत् ॥ १०॥ कास्वित्॥
कास्विदासीत्पूर्व्वचित्तिःकिंस्विदासीद्बृहद्वयंः ॥ कास्विदासीत्पि
लिप्पिलाकास्विदासीत्पिशङ्गिला॥ ११ ॥ द्यौरांसीत् ॥ द्यौरांसी
त्पूर्व्वचिंत्तिरश्वंऽआसीद्बृहद्वयंः ॥ अविंरासीत्पिलिप्पिलारात्रिंरासी
त्पिशङ्गिला ॥ १२ ॥[८] वायुष्ट्वां । पचतैरंवत्त्वासितग्रीवश्छा
गैर्न्न्यग्ग्रोधंश्चमसैःशल्म्मलिर्वृद्ध्यां ॥ एषस्यराथ्योवृषांपड्भिश्च

तुर्भिरेदंगन्ब्रह्माकृंष्णश्चनोवतुनमोग्नये ॥ १३ ॥ सःशितोर
श्मिनारथःसःशितोरश्मिनाहयंः ॥ सःशितोऽअप्स्वप्सुजाब्र
ह्मासोमंपुरोगवः॥ १४ ॥स्वयंवाजिन् ॥ स्वयंवाजिस्तन्वङ्कल्पप
यस्वस्वयंयजस्वस्वयञ्जुषस्व ॥ महिमातेन्येननसन्नशे ॥ १५ ॥
नवै ॥ नवाऽउंऽएतन्म्रियसेनरिष्ष्यसिदेवाँ२ ऽइदेषिपथिभिःसुगे
भिंः॥ यत्रासंतेसुकृतोयत्रतेययुस्तत्रंत्वादेवःसंवितादंधातु॥ १६ ॥
अग्निःपशुः ॥ अग्निःपशुरांसीत्तेनांयन्तसऽएतँल्लोकमंजयद्यस्मिन्म
न्नग्निःसतेंलोकोभंविष्ष्यातितञ्जेष्ष्यसिपिबैताऽअपः ॥ वायुःपशुरां

सीत्तेनायजन्तुसऽएतँल्लोकमजयद्यस्मिन्न्वायुः सतेलोकोभविष्यति
तञ्जेष्ष्यसिपिबैताऽअपः ॥ सूर्य्यः पशुरासीत्तेनायजन्तुसऽएतँल्लोकम
जयद्यस्मिन्त्सूर्य्यः सतेलोकोभविष्यतितञ्जेष्ष्यासि पिबैताऽअपः
॥ १७ ॥ प्राणाय स्वाहापानाय स्वाहाव्यानायस्वाहा ॥ अम्बेऽअ
म्बिकेम्बालिकेनमानयति कश्चन ॥ ससस्त्यश्वकः सुभद्रिकाङ्का
म्पीलवासिनीम् ॥ १८ ॥ गणानान्त्वा । गणपतिꣳहवामहेप्प्रियाणा
न्त्वाप्प्रियपतिꣳहवामहेनिधीनान्त्वानिधिपतिꣳहवामहेव्वसोमम ॥
आहमजानिगर्ब्भधमात्त्वमजासिगर्ब्भधम् ॥ १९ ॥ ताऽउभौ । चतु

रं÷पुदः॰सुम्प्रसारंयावस्वुर्ग्गेलोकेप्प्रोण्णुंवाथुांवृषाःव्राजरितोघारेतोद
धातु ॥ २० ॥ [३] उत्त्संकथ्याऽअवं गुदन्धेंहिसमुंजिश्वारंयावृ
षन् ॥ यक्षीणाजीवुभोजंनः ॥ २१ ॥ युकासुकौ । शंकुन्तिकाह
लागितिवंश्वंति ॥ आहंन्तिगुभेपसोनिगंल्गलीतिघारंका ॥ २२ ॥ यु
कोसुकौ । शंकुन्तुकऽआहलागितिवंश्वंति ॥ व्रिवंक्षतऽइवतेमुखमद्दं
र्य्योमानुस्त्त्वमुभिभांषथाः ॥ २३ ॥ मुताचं तेपिता चुतेग्ग्रंवृक्ष
स्यंरोहतः ॥ प्रतिलामीतितेपिताग्भेमुाष्टिमंतक्सयत् ॥ २४ ॥ मा
ताचंऽ। तेपिताचुतेग्ग्रेवृक्षस्यंक्रीडतः ॥ व्रिवंक्षतऽइवऽतेमुखुम्ब्रह्म्मु

संहि. क्रमात्त्वंवंदोबहु ॥ २५ ॥ ऊर्द्ध्वामेनाम् ॥ ऊर्द्ध्वामेनामुच्छ्रापयागिरौ र.अ.
॥११९॥ भारङ्हरंन्निव ॥ अथास्यैमद्धयंमेधताᳪशीतेवातेपुनान्निव॥ २६ ॥ २३
ऊर्द्ध्वमेनम् ॥ ऊर्द्ध्वमेनमुच्छ्रयताद्गिरौभारङ्हरंन्निव ॥ अथास्यमद्धयं
मेजतुशीतेवातेपुनान्निव ॥२७॥ यदस्याः ॥ यदस्याऽअᳫहुभेद्याः कृ
धुस्थूलमुपातंसत्॥मुष्काविदस्याऽएजतोगोशफेशकुलाविव॥२८॥
यद्देवासः॥यद्देवासोललामंगुम्प्रविष्टीमिनुमाविषुः॥सक्थ्नादेदिश्य
तेनारीसत्त्यस्याक्षिभुवोयथा॥२९॥यद्धरिणः॥यद्धरिणोयवुमत्तिनपु ॥११९॥
ष्टम्पशुमन्यते॥शूद्रायदर्य्यजारानपोषायधनायति॥३०॥यद्धरिणोय

वुमत्तिनपुष्टम्बहुमन्यंते॥शूद्रोयदर्य्यायैजारोनपोषमनुमन्यते॥३१॥
दधिक्राव्णोऽअकारिषञ्जिष्णोरश्वस्यवाजिनः ॥ सुरभिनोमुखा
करत्प्रणऽआयूᳪषितारिषत् ॥ ३२ ॥ [२२] गायत्रीत्रिष्टुब्जगत्त्य
नुष्टुप्पङ्क्त्यासह ॥ बृहत्युष्णिहाककुप्सूचीभिःशम्म्यन्तुत्त्वा ॥
॥ ३३ ॥ द्विपदायाः ॥ द्विपदायाश्चतुष्पदास्त्रिपदायाश्चषट्पदाः ॥
विच्छन्दायाश्चसच्छन्दाःसूचीभिःशम्म्यन्तुत्त्वा ॥ ३४ ॥ महानां
म्न्योरेवत्त्यः ॥ महानाम्न्योरेवत्त्योविश्वाऽआशाःप्रभूवरीः ॥ मै
घीविद्युतोवाचःसूचीभिःशम्म्यन्तुत्त्वा ॥ ३५ ॥ नार्य्यस्तेपत्न्यो

लोमविचिन्वन्तुमनीषयां ॥ देवानाम्पत्न्योदिशंःसूचीभिंःशम्म्य
न्तुत्त्वा ॥ ३६ ॥ रजताहरिणीःसीसायुजोंयुज्ज्यन्तेकर्म्मभिः ॥ अ
श्वंस्यवाजिनंस्त्वचिसिमांःशम्यन्तुशम्म्यंन्तीः ॥ ३७ ॥ कुविद
ङ्ग ॥ यवंमन्तोयवंश्चिद्यथादान्त्यंनूपूर्वंवियूयं ॥ इहेहैषाङ्कृणुहिभोजं
नानियेबर्हिषोनमंऽउक्तिंयजंन्ति ॥ ३८ ॥ [८] कस्त्वां ॥ कस्त्वा
च्छ्यंतिकस्त्वाविशांस्तिकस्तेगात्राणिशम्म्यति ॥ कऽउंतेशमिता
कविः ॥ ३९ ॥ ऋतवंस्ते ॥ ऋतवंस्तऽऋतुथापर्वंशमितारोविशांसतु ॥
संवत्सरस्यतेजंसाशमीभिंःशम्म्यन्तुत्त्वा ॥ ४० ॥ अर्द्धमासाःप

॥११६॥

रूंष्ठंषितेमासाऽआच्छ्यन्तुशम्म्यन्तः ॥ अहोरात्राणिमुरुतोव्वि
लिष्टङ्‌सदयन्तुते ॥ ४१ ॥ दैव्याऽअध्वर्य्यवस्त्वाच्छ्यन्तुव्विचंशा
सतु॥गात्राणिपर्व्वशस्तेसिमाःकृण्णवन्तुशम्म्यन्तीः॥४२॥ द्यौस्ते।
पृथिव्युन्तरिक्षंव्वायुश्छिद्रम्पृणातुते ॥ सूर्य्यस्तेनक्षत्रैःसुहलोकङ्‌कृणो
तुसाधुया ॥ ४३ ॥ शन्ते ॥ शन्तुपरेभ्योगात्रेभ्युःशमुस्त्ववरे
भ्यः ॥ शमुस्थभ्योमुज्जभ्युःशम्म्वस्तुतन्न्वैतव॥४४॥[६]कः
स्विदत्॥ कःस्विदेकाकीचंरतिकऽउस्विज्जायतेपुनः॥ किंस्विद्धिम
स्यंभेषुजङ्किम्म्वावपनम्मुहत् ॥४५॥ सूर्य्यऽएकाकी चंरति चन्द्र

मांजायतेपुनं ÷ ॥ अग्निर्हिमस्यंभेषुजम्भूमिरावपंनम्महत् ॥ ४६ ॥
किथंस्वित् ॥ किथंस्वित्सूर्य्यसमुज्योतिःकिथंसंमुद्रसंमुद्रसरं ÷ ॥
किथंस्वित्पृथिव्यैवर्षीयुःकस्यमात्रानविद्यते ॥ ४७॥ ब्रह्मसूर्य्य
समम्।ब्रह्मसूर्य्यसमुज्योतिर्द्यौःसंमुद्रसंमुद्रसरं÷॥ इन्द्रं÷पृथिव्यैव
र्षीयान्गोस्तुमात्रानविद्यते ॥ ४८ ॥ पृच्छामित्वा । चितयेंदेवसखु
यदित्वमत्रमनंसाजगन्थं ॥ येषुविष्णुंस्त्रिषुपदेष्वेष्टस्तेषुविश्श्वं
म्भुवंनुमाविवेश ॥ ४९ ॥ अपितेषु । त्रिषुपदेष्वंस्मियेषुविश्श्वं
म्भुवंनमाविवेशं॥सद्यःपर्य्येमिपृथिवीमुतद्यामेकेनाङ्गेनदिवोऽअस्य

पृष्ठम् ॥ ५० ॥ केष्वुन्तः । पुरुषुऽआविवेशकान्यन्तःपुरुंषेऽअर्प्पिं
तानि ॥ एतद्ब्रह्मन्नुपंवल्हामासित्वाकिथंस्विन्नःप्रातिवोचास्यत्रं ॥
॥ ५१ ॥ पञ्चस्वन्तः पुरुंषुऽआविवेशतान्यन्तःपुरुंषेऽअर्प्पितानि ॥
एतत्वात्रंप्रातिमन्वानोऽअंस्मिमनमाययांभवस्युत्तंरोमत् ॥ ५२ ॥
[८] कास्वित् ॥ कास्विदासीत्पूर्व्वचित्तिःकिथंस्विदासीद्बृहद्वयं÷॥
कास्विदासीत्पिलिप्पिलाकास्विदासीत्पिशङ्गिला ॥ ५३॥ द्यौरासी
त् ॥ द्यौरासीत्पूर्व्वचित्तिरश्श्वंऽआसीद्बृहद्वयं÷ ॥ अविरासीत्पिलिप्पि
लारात्रिरासीत्पिशङ्गिला ॥ ५४ ॥ काऽईम् ॥ काऽईमरेपिशङ्गिला

संहि. काऽईंङ्करुपिशङ्गिला ॥ कऽईंमास्कन्दंमर्षतिकऽईम्पन्थाविसंर्प्पति ॥ उ. अ.
॥१९८॥ ॥ ५५ ॥ अजारें पिशङ्गिलाश्वावित्त्कुंरुपिशङ्गिला ॥ शशऽआस्क २३
न्दंमर्षत्त्यहिःपन्थाविसंर्प्पति ॥ ५६ ॥ कत्त्यंस्य । विष्ठाःकत्त्यक्षरां
णिकतिहोमांसःकतिधासमिद्धः॥ यज्ञस्यंत्त्वाविदथांपृच्छमत्रकति
होतांरऽऋतुशोयंजन्ति ॥ ५७ ॥ षडंस्य । विष्ठाःशतमक्षरांण्यशी
तिहोमांःसमिधोहतिस्रः ॥ यज्ञस्यंतेविदथाप्प्रब्रंवीमिसप्तहोतांर
ऋतुशोयंजन्ति ॥ ५८ ॥ कोऽअस्य वेंद भुवंनस्य नाभिङ्कोद्यावांपृ ॥१९८॥
थिवीऽअन्तरिक्षम् ॥ कःसूर्य्यंस्यवेदवृहतोजनित्रङ्कोवेंदचन्द्रमंसंय्य

तोजाः ॥ ५९ ॥ व्वेदाहम् ॥ व्वेदाहमस्यभुवनस्यनाभिंव्वेदद्यावापृथि
वीऽअन्तरिक्षम् ॥ व्वेदसूर्य्यस्यबृहतोजनित्रमथोव्वेदचन्द्रमसंय्यतो
जाः ॥ ६० ॥ पृच्छामित्त्वा ॥ पृच्छामित्त्वापरमन्तम्पृथिव्याःपृ
च्छामियत्रभुवनस्यनाभिः ॥ पृच्छामित्त्वाव्वृष्णोऽअश्वस्यरेतःपृ
च्छामिव्वाचःपरमंव्व्योम ॥ ६१ ॥ इयंव्वेदिः ॥ इयंव्वेदिःपरोऽअन्तः
पृथिव्याऽअयंय्यज्ञोभुवनस्यनाभिः ॥ अयꣳसोमोव्वृष्णोऽअश्वस्यरे
तोब्रह्मायंव्वाचःपरमंव्व्योम ॥ ६२ ॥ [१०] सुभूःस्वयम्भूः । प्रथ
मोन्तर्म्महत्त्यर्ण्णवे ॥ दधेहगर्ब्भम्मृत्त्वियंय्यतोजातःप्रजापतिः ॥

॥ ६३ ॥ होतायक्षत् ॥ होतायक्षत्प्रजापतिꣳसोमस्यमहिम्नः ॥
जुषतांपिबतुसोमꣳहोतर्यज ॥ ६४ ॥ प्रजापते न । त्वदेतान्यन्
न्योविश्वारूपाणिपरिताबभूव॥यत्कामास्तेजुहुमस्तन्नोऽअस्तुव
यꣳस्यामपतयोरयीणाम् ॥ ६५ ॥[३]इति श्रीवाजसनेयशुक्लय
जुःसंहितायांदीर्घपाठेत्रयोविंशोऽध्यायः॥ २३ ॥ अश्वस्तूपरोधू
म्रान्वसंतायसमुद्राय शिशुमारान्मयुःप्राजापत्योदशकाश्चत्वारश्च
त्वारिꣳशत्॥ ॐ अश्वस्तूपरः ॥ अश्वस्तूपरोगोमृगस्तेप्राजा
पत्याःकृष्णग्ग्रीवऽआग्नेयोरराटेपुरस्तात्सारस्वतीमेष्यधस्ताद्ध

न्वोराश्विनावधोरामौबाह्वोःसौमापौष्णःश्यामोनाभ्याꣳसौर्य
यामौश्वेतश्चकृष्णश्चपार्श्वयोस्त्वाष्ट्रौलोमशसक्थौसक्थ्योर्वाय
व्यःश्वेतःपुच्छऽइन्द्रायस्वपस्यायवेहद्वैष्णवोवामनः॥ १ ॥रोहितो
धूम्ररोहितः ॥ कर्कन्धुरोहितस्तेसौम्याबभ्रुररुणबभ्रुःशुकबभ्रु
स्तेवारुणाःशितिरन्ध्रोन्यतःशितिरन्ध्रःसमन्तशितिरन्ध्रस्तेसावि
त्राःशितिबाहुरन्यतःशितिबाहुःसमन्तशितिबाहुस्तेबार्हस्पत्याःपृ
षतीक्षुद्रपृषतीस्थूलपृषतीतामैत्रावरुण्यः ॥ २ ॥ शुद्धवालःसर्वशु
द्धवालोमणिवालस्तऽआश्विनाःश्येतःश्येताक्षोरुणस्तेरुद्रायपशुप

तंयेकृष्णाग्रामाऽअंवलिप्तारौद्रानभोरूपाःपार्ज्जन्याः ॥३॥पृश्नि
स्तिरश्चीनंपृश्निः ॥ पृश्निस्तिरश्चीनंपृश्निरूर्द्ध्वपृश्निस्तेमारुताः
फल्गूर्ल्लोहितोर्णीपलक्षीताःसारस्वत्यःप्लीहाकर्णः शुण्ठाकर्णो
ऽध्यालोहकर्णस्तेत्वाष्ट्राःकृष्णग्रीवःशितिकक्षोऽञ्जिसक्थस्तऽऐन्द्रा
ग्नाःकृष्णाञ्जिरल्पाञ्जिर्म्महाञ्जिस्तऽउषस्याः ॥ ४ ॥ शिल्पावै
श्वदेव्यः ॥ शिल्पावैश्वदेव्योरोहिण्यस्त्र्यवयोवाचेऽविज्ञाताऽअदि
त्यैसरूपाधात्रेवत्सतर्य्योदेवानाम्पत्नीभ्यः ॥ ५॥ कृष्णग्रीवा
आग्नेयाः शितिभ्रवो वसूनांरोहितारुद्राणांश्वेताऽअवरोकि

णंऽआदित्त्यानान्नभौरूपाःपार्ज्जन्न्याः ॥६॥ उन्नतऽऋषभः ॥ उन्नत
ऽऋषभोव्वामनस्त्तऽऐन्द्रावैष्णवाऽउंन्नतःशितिबाहुःशितिपृष्ठस्त्तऽ
ऐन्द्राबार्हस्प्पत्त्याःशुकंरूपाव्वाजिनाःकल्म्माषांऽआग्निमारुताःश्या
माःपौष्ण्णाः ॥ ७ ॥ एतांऽऐन्द्राग्ग्नाः ॥ एतांऐन्द्राग्ग्नाद्विरूपाऽअं
ग्नीषोमीयांव्वामनाऽअंनड्वाहंऽआग्ग्नावैष्णवाव्वशामैत्त्रावरुण्योन्न्यतं
ऽएन्न्योमैन्न्यः ॥ ८ ॥ कृष्ण्णग्ग्रीवाऽआग्ग्नेयाः ॥ कृष्ण्णग्ग्रीवाऽ
आग्ग्नेयाबब्भ्रवःसौम्म्याःश्वेताव्वायव्व्याऽअविज्ञाताऽअदित्त्यैसरूपा
धात्त्रेव्वत्त्सतर्य्योदेवानाम्पत्नीब्भ्यः ॥ ९ ॥ कृष्ण्णाभौमाः ॥ कृष्ण्णा

भौमाधूम्म्राऽआन्तरिक्षा बृहन्तौदिव्याःशबलाँवैद्युताःसिध्मास्तार
काः॥१०॥[१०] धूम्म्रान्वसन्ताय॥ धूम्म्रान्वसन्तायालभते
श्वेतान्ग्रीष्मायकृष्णान्वर्षाभ्योरुणाञ्छरदेपृषतोहेमन्ताय पिश
ङ्गाञ्छिशिराय॥११॥ त्र्यवयोगायत्र्यै॥पञ्चावयस्त्रिष्टुभेदित्यवाहोज
गत्त्यैत्रिवत्साऽअनुष्टुभेतुर्य्यवाहऽउष्णिहे॥१२॥पृष्ठवाहोविराजे॥
पृष्ठवाहोविराजऽउक्षाणोबृहत्त्याऽऋषभाःककुभेनड्वाहःपङ्क्त्यै धेन
वोतिच्छन्दसे॥१३॥कृष्णग्ग्रीवाऽआग्नेयाः॥कृष्णग्ग्रीवाऽआग्नेया
बब्भ्रवःसौम्याऽउपध्वस्ताःसावित्रावत्सतर्य्यःसारस्वत्त्यःश्यामाः

ष्णाःपृश्नयोमारुताबहुरूपावैश्वदेवावशाद्यावापृथिवीयाः॥१४॥
उक्ताःसञ्चराः॥उक्ताःसञ्चराऽएताऽऐन्द्राग्नाःकृष्णावारुणाःपृश्न
योमारुताःकायास्तूपराः ॥ १५ ॥ अग्नयेनीकवते प्प्रथमजानाल
भतेमरुद्भ्यःसान्तपनेभ्यःसवात्त्यान्मरुद्भ्योगृहमेधिभ्योबष्किहा
न्मरुद्भ्यःक्क्रीडिभ्यःसꣳसृष्टान्मरुद्भ्यःस्वतवद्भ्योनुसृष्टान्॥१६॥
उक्ताःसञ्चराः ॥ उक्ताःसञ्चराऽएताऽऐन्द्राग्नाःप्प्राशृङ्गामाहेन्द्राबहु
रूपावैश्वकर्म्मणाः ॥१७॥ धूम्म्राबब्भ्रुनीकाशाः॥पितॄणाꣳसोमवता
म्बब्भ्रवोधूम्म्रनीकाशाः॥ पितॄणाम्बर्हिषदाङ्कृष्णाबब्भ्रुनीकाशाःपि

संहि. तृणामग्निष्वात्तानां कृष्णाः पृषन्तस्त्रैयम्बकाः ॥ १८ ॥ उक्ताः सञ्चरा ॥ उ. अ.
॥२०२॥ उक्ताः सञ्चरा एताः शुनासीरीयाः श्वेताव्वायव्याः श्वेताः सौर्याः ॥ १९ ॥ २४
वसन्ताय कपिञ्जलान् ॥ वसन्ताय कपिञ्जलानालभते ग्रीष्माय कलवि
ङ्कान्वर्षाभ्यस्तित्तिरीञ्छरदे वर्तिका हेमन्ताय ककराञ्छिशिराय वि
ककरान् ॥ २० ॥ [१०] समुद्राय शिशुमारान् ॥ समुद्राय शिशुमाराना
लभते पर्जन्याय मण्डूकानद्भ्यो मत्स्यान्मित्राय कुलीपयान्वरुणाय
नाक्रान् ॥ २१ ॥ सोमाय हंसान् ॥ सोमाय हंसानालभते वायवे ॥२०२॥
बलाका इन्द्राग्निभ्यां क्रुञ्चान्मित्राय मद्गून्वरुणाय चक्रवाकान्

॥ २२ ॥ अग्नयेंकुटरूंन् ॥ अग्नयेंकुटरूनालंभतेव्वनस्प्पतिंभ्यःऽ
उलूंकानग्नीषोमांभ्यांञ्चाषांनश्विभ्यांम्मयूरांन्मित्रावरुंणांभ्यां
कपोतांन् ॥ २३ ॥ सोमांयलबानालंभतेत्त्वष्ट्रेंकौलीकांग्गोषादीर्देवा
नाम्पत्नीभ्यःकुलीकांदेवजामिभ्योग्नयेंगृहपंतयेपारुष्णान् २४ ॥
अह्नेंपारावंतान् ॥ अह्नेंपारावंतानालंभतेरात्र्यैसीचापूरंहोरात्रयोः
सन्धिभ्योंजतूर्म्मासेभ्योदात्यौहान्त्संव्वत्सरायंमहतःसुपर्णान् ॥
॥ २५ ॥ भूम्म्यांऽआखून् ॥ भूम्म्यांऽआखूनालंभतेन्तरिक्षायपाङ्क्त्रा
न्दिवेकशांन्दिग्भ्योनंकुलान्बभ्रुकानवान्तरादिशाभ्यः ॥ २६ ॥

वसुभ्यऽऋश्यान् ॥ वसुभ्यऽऋश्यानालभतेरुद्रेभ्योरुरूनादित्ये
भ्योन्यङ्कून्विश्वेभ्योदेवेभ्यःपृषतान्त्साध्येभ्यःकुलुङ्गान्॥२७॥
ईशानायपरस्वतः ॥ ईशानायपरस्वतऽआलभतेमित्रायगौरान्वरु
णायमहिषान्बृहस्पतयेगवयाँस्त्वष्ट्रऽउष्ट्रान् ॥ २८ ॥ प्रजापतये
पुरुषान् ॥ प्रजापतयेपुरुषान्हस्तिनऽआलभतेवाचेप्लुषीँश्चक्षुषे
मशकाञ्छ्रोत्रायभृङ्गाः॥२९॥ शतम् ॥१४००॥ प्रजापतयेच । वाय
वेचगोमृगोवरुणायारण्योमेषोयमायकृष्णोमनुष्यराजाय मर्कटः ॥२०३॥
शार्दूलायरोहिदृषभायगवयीक्षिप्रश्येनायवर्त्तिकानीलङ्गोःक्रिमिःस
मुद्रायशिशुमारोहिमवतेहस्ती ॥ ३० ॥ [१०] मयुःप्राजा
पत्त्यः॥मयुःप्राजापत्त्यऽउलोहलिक्ष्णोवृषदंशस्तेधात्रेदिशाङ्कङ्को
धुङ्क्षाग्नेयीकलविङ्कोलोहिताहिःपुष्करसादस्तेत्वाष्ट्रावाचेक्रुञ्चः ॥
॥ ३१ ॥ सोमायकुलुङ्गः ॥ सोमायकुलुङ्गऽआरण्योजोनकुलःशका
तेपौष्णाःक्रोष्टामायोरिन्द्रस्यगौरमृगःपिद्वोन्यङ्कुःकक्कटस्तेनुमत्यै
प्रतिश्रुत्कायैचक्रवाकः ॥ ३२ ॥ सौरीबलाका । शार्गःसृज
यःशयाण्डकस्तेमैत्राःसरस्वत्यैशारिःपुरुषवाक्श्वाविद्भौमी शार्दू
लोवृकःपृदाकुस्तेमन्यवेसरस्वतेशुकःपुरुषवाक् ॥ ३३ ॥ सुप

संहि. णः पाञ्जन्यः सुपर्णः पाञ्जन्यऽआतिर्वाहसो दर्विदा तेवायवे बृह उ. अ.
॥२०४॥ स्पतयेवाचस्पतयेपैङ्गराजोलजऽआन्तरिक्षः प्लवोमद्गुर्मत्स्यस्ते २४
नदीपतयेद्यावापृथिवीयःकूर्म्मः ॥ ३४ ॥ पुरुषमृगश्चन्द्रमसः ॥
पुरुषमृगश्चन्द्रमसोगोधाकालकादार्वाघाटस्तेवनस्पतीनाङ्कृकवाकुः
सावित्रोहꣳसोवातस्यनाक्क्रोमकरः कुलीपयस्तेकूपारस्यह्रियैशल्यं
कः ॥ ३५ ॥ एण्यह्नः ॥ एण्यह्नोमण्डूकोमूषिकातित्तिरिस्तेस
र्पाणाँल्लोपाशऽआश्विनः कृष्णोरात्र्याऽऋक्षोजतूः सुषिलीकातऽइतर ॥२०४॥
जनानाञ्जहकावैष्णवी ॥ ३६ ॥ अन्यवापोर्द्धमासानामृश्यो

मयूरःसुपर्ण्णस्तेगन्धर्वाणामपामुद्रोमासाङ्कश्यपोरोहित्कुण्डृणाची
गोलत्तिकातेऽप्सरसाम्मृत्यवेसितः॥ ३७॥ वर्षाहूर्ऋतूनाम् ॥ वर्षाहू
र्ऋतूनामाखुःकशोमान्थालस्ते पितृणाम्बलायाजगरोवसूनाङ्कपिञ्ज
लःकपोतऽउलूकःशशस्तेनिर्ऋत्यैवरुणायारण्योमेषः॥ ३८॥ श्वित्रऽ
आदित्यानाम् ॥ श्वित्रऽआदित्यानामुष्ट्रोघृणीवान्वार्ध्रीनसस्तेम
त्याऽअरण्यायसृमरोरुरूरौद्रःक्वयिःकुटरुर्दात्यौहस्ते वाजिनाङ्कामा
यपिकः॥ ३९ ॥ खड्गोवैश्वदेवः। श्वाकृष्णःकर्णोगर्दभस्तरक्षुस्तेर
क्षसामिन्द्रायसूकरःसिंहोमारुतःकृकलासः पिप्पकाशकुनिस्तेशर

ध्यायैविश्वेषान्देवानाम्पृषतः ॥ ४० ॥ [४] इतिश्रीवाजसनेयशु
क्लयजुःसंहितायांदीर्घपाठेचतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ शादंदद्भिर्नवै
कैकाहिरण्यगर्भश्चतस्रआनोदशमानोमित्रोयदश्वस्याष्टकौयत्तेषडि
मानुकंद्वेपंचदशसप्तचत्त्वारिंशत् ॥ ॐम् ॥ शादंन्दद्भिः ॥ शादंन्द
द्भिरवंकान्दन्तमूलैर्म्मृदम्बस्वैस्त्तेगान्दꣳष्ट्राभ्याꣳसरस्वत्त्याऽअग्र
जिह्वञ्जिह्वायांऽउत्त्सादमंवक्रन्देनतालुव्वाजꣳहनुभ्यामपऽआस्येऽ
न्वृषंणमाण्डाभ्यामादित्त्याँश्म्मश्श्रुभिः पन्थांनम्भ्रूभ्यान्द्यावापृ
थिवीवर्तोभ्यांविद्युतंकनीनंकाभ्याꣳशुक्लायस्वाहाकृष्णायस्वाहा

पार्याणिपक्ष्मांण्यवार्याऽइक्षवोंवार्याणिपक्ष्मांणिपार्याऽइक्षवंः
॥ १ ॥ [१] व्वातंम्प्राणेनं ॥ व्वातंम्प्राणेनांपानेनानासिंकेऽउपयाममधरेणौ
ष्ठेनसदुत्तरेणप्प्रकाशेनान्तरमनूकाशेनबाह्यंन्निवेष्ष्यम्मूर्द्धा स्त्तन
यित्क्नुनिर्बाधेनाशनिम्मस्त्तिष्क्केणविद्युतंकनीनंकाभ्याङ्कर्णाभ्याꣳ
श्रोत्रꣳश्रोत्राभ्याङ्कर्णौतेदनीमंधरकण्ठेनापःशुष्ककण्ठेनंचित्तम्म
न्याभिरदितिꣳशीर्ष्णानिर्ऋतिन्निर्जर्जल्ल्येनशीर्ष्णा संक्रोशैः
प्प्राणान्रेष्माणꣳस्तुपेनं॥२॥[१] मशकान्केशैः ॥ मशकान्केशैरि
न्द्रꣳस्वपंसावहेनबृहस्प्पतिꣳशकुनिसादेनंकूर्म्माञ्छफैराक्रमणꣳ

संहि. स्थूराभ्यांमृक्षलाभिःकपिञ्जलाञ्जुवञ्जङ्घाभ्यामध्वानम्बाहुभ्यांजा उ.अ.
॥२०६॥ म्बीलेनारण्यमुग्निमतिरुग्भ्याम्पूषणन्दोर्भ्यामुश्विनावंसाभ्या २९
ꣳरुद्रंरोराभ्याम्॥३॥[१]अग्नेःपक्षुतिः॥अग्नेःपक्षुतिर्वायोर्निपक्ष
तिरिन्द्रस्यतृतीयासोमस्यचतुर्थ्यदित्यैपञ्चमीन्द्राण्यैषुष्ठीमुरुताꣳ
सप्तमीबृहस्पतेरष्टम्यर्यम्णोनवमी धातुर्दशमीन्द्रस्यैकादुशीव
रुणस्यद्वादुशीयुमस्यत्रयोदशी॥४॥[१]इन्द्राग्न्योःपक्षुतिःसरस्व
त्यैनिपक्षतिर्मित्रस्यतृतीयापाञ्चतुर्थी निर्ऋत्यैपञ्चम्यग्नीषोम ॥२०६॥
योःषुष्ठीसुर्पाणाꣳसप्तमीविष्णोरष्टमीपूष्णोनवमीत्वष्टुर्दशमीन्द्र

स्यैकादशीव्वरुणस्यद्द्वादशीयमस्यैत्त्रयोदशी द्यावापृथिव्योर्द्दक्षिणम्पा

र्श्वंव्विश्श्वेषान्देवानामुत्तरम् ॥५॥ [१] मरुताँस्कन्धाः ॥ मरुताँ

स्कन्धाव्विश्श्वेषान्देवानांम्प्रथमाकीकसारुद्द्राणान्द्वितीयादित्यानां

न्तृतीयाव्वायोः पुच्छमग्नीषोमयोर्भासदौक्रुञ्चौश्श्रोणिभ्यामिन्द्रा

बृहस्पती ऽऊरुभ्यांम्मित्रावरुणावल्गाभ्यामाक्रमणँस्थूरा

भ्याम्बलङ्कुष्ठाभ्याम् ॥ ६ ॥ [१] पूषणंव्वनिष्ठुनान्धाहीन्त्स्थूल

गुदयांसर्प्पान्गुदाभिर्व्विह्रुतऽआन्त्रैरपोव्वस्तिनावृषणमाण्डाभ्यां व्वा

जिनंशेपेन प्रजाँरेतसाचाषान्पित्तेनप्रदरान्पायुनाकूश्माञ्छक

पिण्डैः ॥ ७ ॥ [१] इन्द्रस्यक्क्रोडः ॥ इन्द्रस्यक्रोडोदित्त्यैपाजस्य
न्दिशांजत्रवोदित्त्यै भसज्जीमूतान्हृदयौ पशेनान्तरिक्षम्पुरीततानभ
ऽउदर्य्येणंचक्रवाकौ मतस्नाभ्यान्दिवंवृक्काभ्यांङ्गिरीन्प्लाशिभिरु
पलान्प्लीह्नावल्मीकान्क्लोमभिग्ग्लौभिर्गुल्मान्हिराभिःस्रवन्ती
र्ह्रदान्कुक्षिभ्यांसमुद्रमुदरेणवैश्वानरम्भस्मना ॥ ८ ॥ [१]
विधृतिन्नाभ्यां ॥ घृतꣳरसेनापोयूष्णामरीचीर्विप्रुड्भिर्न्नीहारमूष्म
णाशीनंवसयाप्रुष्वाऽअश्रुभिर्ह्रादुनीर्दूषीकाभिरस्नारक्षांꣳसिचि
त्राण्यङ्गैर्न्नक्षत्राणिरूपेणपृथिवीन्त्वचाजुम्बकायस्वाहा ॥ ९ ॥ [१]

॥२०७॥

हिरण्यगर्भꣳसम ॥ हिरण्यगर्भःसमवर्त्ततागग्रेभूतस्यजातःपतिरेक
ऽआसीत् ॥ सदाधारपृथिवीन्द्यामुतेमाङ्कस्मैदेवायहविषाविधेम ॥
॥ १० ॥ यःप्प्राणतः ॥ यःप्प्राणतोनिमिषतोमहित्त्वैकऽइद्राजाजग
तोबभूव ॥ यऽईशेऽअस्यद्विपदश्चतुष्पदःकस्मैदेवायहविषाविधेम ॥
॥ ११ ॥ यस्येमे हिमवन्तोमहित्त्वायस्यसमुद्रꣳरसयासहाहुः ॥
यस्येमाःप्प्रदिशोयस्यबाहूकस्मैदेवायहविषाविधेम ॥ १२ ॥ यऽ
आत्त्मदाः ॥ यऽआत्त्मदाबलदायस्यविश्वऽउपासतेप्प्रशिषंयस्य
स्यदेवाः ॥ यस्यच्छायामृतंयस्यमृत्त्युःकस्मैदेवायहविषाविधेम ॥

संहि. ॥१३॥[४] आनं÷॥ आनोभद्द्राःक्क्रतवोयन्तुव्विश्श्वतोदब्धासोऽअप उ.अ.
॥२०८॥ रीतासऽउद्भिदः॥ देवानोयथासदमिद्वृधेऽअसन्नप्प्रायुवोरक्षितारोदि २५
वेदिवे॥ १४ ॥देवानाम्भद्रा। सुमतिर्ऋजूयतान्देवानाᳬंरातिरभि
नोनिवर्त्तताम्॥ देवानाᳬंसख्ख्यमुपसेदिमाव्वयन्देवानऽआयुःप्प्र
तिरन्तुजीवसे॥ १५ ॥ तान्पूर्व्वयानिविदाहूमहेव्वयम्भगम्मित्रमदि
तिन्दक्षमस्रिधम्॥ अर्य्यमणं व्वरुणᳬंसोममश्श्विनासरस्वतीनःसुभ
गामयस्करत्॥ १६ ॥तन्न÷॥ तन्नोव्वातोमयोभुव्वातुभेषजन्तन्मातापृ ॥२०८॥
थिवीतत्पिताद्यौः॥ तद्ग्रावाणःसोमसुतोमयोभुवस्तदश्श्विनाशृणुत

न्धिषण्णयायुवम्म् ॥ १७॥ तमीशानम्म् ॥ तमीशानुञ्जगतस्तुस्थुषुस्प्प
तिन्धियञ्जिन्न्वमवसेहूमहेव्वुयम्म् ॥ पूषानोयथाव्वेदसामसंद्वृधेरक्षितापा
युरदब्धःस्वुस्तये । १८ । स्वुस्तिनः ॥ स्वुस्तिनुऽइन्द्रोव्वृद्धश्श्रवाः स्व
स्तिनः पूषाव्विश्श्ववेदाः ॥ स्वुस्तिनुस्ताक्ष्र्योऽअरिष्टनेमिः स्वस्तिनो
बृहस्प्पतिर्द्दधातु ॥ १९ ॥ पृषदश्श्वामुरुतः ॥ पृषदश्श्वामुरुतः पृश्श्निं
मातरः शुभंय्यावानोव्विदथेषुजग्मयः ॥ अग्निजिह्वामनवः सूरचक्षसो
व्विश्श्वेनोदेवाऽअवसागमन्निह ॥ २० ॥ भद्द्रङ्कर्णेभिः शृणुयामदेवाभद्द्र
म्पश्श्येमाक्षभिर्य्यजत्त्राः ॥ स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवाꣳसस्तनूभिर्व्यशेमहि

देवहितंयदायुः ॥ २१ ॥ शतमित् ॥ शतमिन्नुशरदोऽअन्तिदे
वायत्रानश्चक्राजरसन्तनूनाम् ॥ पुत्रासोयत्रपितरोभवन्तिमानोम
ध्यारीरिषतायुर्गन्तोः ॥ २२ ॥ अदितिर्द्यौरदितिरन्तरिक्षमदिति
र्म्मातासपितासपुत्रः ॥ विश्वेदेवाऽअदितिः पञ्चजनाऽअदितिर्जात
मदितिर्जनित्त्वम् ॥२३॥[१०]मानः॥ मानोमित्रोवरुणोऽअर्य्य
मायुरिन्द्रऽऋभुक्षामरुतः परिकरूयन् ॥ यद्वाजिनोदेवजातस्यसप्तेः
प्प्रवक्ष्यामोविदथेवीर्य्याणि ॥ २४ ॥यन्निर्णिजा । यन्निर्णिजारेक्ण ॥२०९॥
साप्प्रावृतस्यरातिङ्गृभीताम्मुखतोनयन्ति ॥ सुप्प्राङजोमेम्म्यद्वि

श्वरूपऽइन्द्रापूष्णोः प्प्रियमप्प्येतिपाथः ।२५। एषच्छागः ।पुरोऽ
अश्वेनवाजिनापूष्णोभागोनीयतेविश्वदेव्यः ॥ अभिप्प्रियंयत्पु
रोडाशमर्वतात्त्वष्टेदेनꣳसौश्रवसायजिन्वति ॥२६॥ यद्धविष्यम् ॥
यद्धविष्यमृतुशोदेवयानन्त्रिर्म्मानुषाः पर्य्यश्वन्नयन्ति । अत्रापूष्णः
प्प्रथमोभागऽएतियज्ञन्देवेभ्यः प्प्रतिवेदयन्नजः ।२७।होताध्वर्युः ।
होताध्वर्युरावयाऽअग्निमिन्धोग्ग्रावग्ग्राभऽउतशꣳस्तासुविप्प्रः ॥
तेनयज्ञेनस्वरङ्कृतेनस्विष्टेनवक्षणाऽआपृणद्ध्वम् ॥ २८ ॥ यूपव्रस्काऽ
उत ॥ येयूपवाहाश्चषालंयेऽअश्वयूपायतक्षति ॥ येचार्वतेपचनꣳ

संहि. सुम्भरंन्त्युतोतेषांमुभिगूंर्तिर्न्नोऽइन्वतु ॥ २१ ॥ उपुप्प्र ॥ उपुप्प्रागां उ. अ.

॥२१०॥ त्त्सुमन्न्मेंधायिमन्न्मंदेवानामाशाऽउपंवीतपृष्ठः ॥ अन्न्वैनंविप्प्राऽऋ २५

षंयोमदन्न्तिदेवानंम्पुष्ट्टेचंकृमासुबन्धुंम् ॥ ३० ॥ यद्वाजिनं॥यद्वा

जिनोदामंसुन्दानमर्व्वतोयाशीर्षण्ण्यारशुनारज्जुंरस्य ॥ यद्वांघास्य

प्प्रभृंतमास्येतृणुङ्सर्व्वाताते ऽअपिंदेवेष्ष्वंस्त्तु ॥ ३१ ॥ [८] यदश्श्वं

स्यक्क्रुविषोमक्षिकाशयद्वास्वरौस्वाधितौरिप्त्तमास्त्ति ॥ यद्धस्त्तंयोः

शमितुर्य्यन्न्रुखेषुसर्व्वाताते ऽअपिंदेवेष्ष्वंस्त्तु ॥ ३२ ॥ यदूवंद्धयम् ॥ ॥२१०॥

यदूवंद्धयमुदरंस्यापुवातियऽआमस्यंक्क्रुविषोगुन्धोऽअस्त्तिसुकृतात

च्छंमितारं÷कृण्वन्तूतमेधंꣳशृतुपाकंम्पचन्तु॥३३॥यत्ते॥यत्तेगात्त्रां
दुग्निनांपुच्यमांनादुभिशूलुन्निहंतस्यावुधावंति ॥ मातद्भूम्म्यामा
श्रिंश्रुषन्मातृणेषुदेवेभ्युस्त्तदुशद्भ्योरातमंस्तु॥३४॥ येव्वाजिनंम्॥
येव्वाजिनंम्पारिपश्यंन्तिपुक्वंय्यऽईमाहुःसुंरभिर्न्निर्हरेति ॥ येचावंतो
माꣳसभिुक्षामुपासंतऽउुतोतेषांमुभिगूंर्त्तिर्न्नंऽइन्न्वतु ॥३५॥यन्नीक्षं
णम्॥यन्नीक्षंणम्मांꣳस्पचंन्न्याऽउुखायुायापात्त्रांणियूष्णणऽआुसेचंना
नि॥ऊुष्म्मुण्यापिुधानांचरुुणामुङ्काःसूनाःपारिंभूषन्त्यश्श्वंम्॥३६॥
मात्त्वां ॥ मात्त्वाग्निर्द्ध्वनयीद्धूमगंन्धिर्म्मोखाभ्राजंन्त्युभिविंक्तुज

ग्धिः ॥ इष्टंव्वीतमभिगूर्तंव्वषट्कृतन्तन्देवासःप्प्रतिगृब्भ्णन्त्यश्श्वम् ॥
॥ ३७ ॥ निक्क्रमणन्निषदनम् ॥ निक्क्रमणन्निषदनंव्विवर्तनंय्यच्चपड्वी
शमर्व्वतः ॥ यच्चपपौयच्चघासिञ्जघाससर्व्वातातेऽअपिदेवेष्ष्वस्त्तु ॥
॥ ३८ ॥ यदश्श्वाय ॥ यदश्श्वायव्वासऽउपस्त्तृणन्त्यधीवासंय्याहिर
ण्यान्न्यस्म्मै ॥ सन्दानमर्व्वन्तम्पड्वीशम्प्प्रियादेवेष्ष्वायामयन्ति । ३९ ।
[८]यत्ते । सादेमहसाशूकृतस्यपार्ष्ण्यावाकशयावातुतोद ॥ स्रुचेवता
हविषोऽअद्ध्वरेषुसर्व्वातातेब्ब्रह्मणासूदयामि । ४० । चतुस्त्रिꣳशद्वाजि
नः ॥ चतुस्त्रिꣳशद्वाजिनोदेवबन्धोर्व्वङ्क्रीरश्श्वस्यस्वधितिःसमेति । अ
च्छिद्द्रागात्त्रावयुनाकृणोतपरुष्ष्परुरनुघुष्ष्याविशस्त्त । ४१ । एकस्त्त्व
ष्टुः । एकस्त्त्वष्टुरश्श्वस्याविशस्त्ताद्द्वायन्ताराभवतस्त्तथऽऋतुः । याते
गात्त्राणामृतुथाकृणोमितातापिण्डानाम्प्रजुहोम्म्यग्ग्नौ । ४२ । मात्त्वा
तपत्त्प्रियऽआत्त्मापियन्तम्मास्वधितिस्त्तन्न्वऽआतिष्ठिपत्ते । माते
गृद्ध्नुरविशस्त्तातिहायच्छिद्द्रागात्त्राण्यसिनामिथूकः ॥ ४३ ॥ नवै ॥ न
वाऽउऽएतन्म्म्रियसेनरिष्ष्यसिदेवाँ२ इदेषिपथिभिःसुगेभिः ॥ हरी
तेयुञ्जापृषतीऽअभूतामुपास्त्थाद्वाजीधुरिरासभस्य ॥ ४४ ॥ सुगव्यं
नः ॥ सुगव्यन्नोव्वाजीस्वश्श्व्यम्पुꣳसःपुत्त्राँ२ उतविश्श्वापुषꣳरयिम् ॥

संहि. अनागास्त्वन्नोऽअदितिꣳकृणोतुक्षत्रन्नोऽअश्वोवनताꣳहविष्मान् उ. अ.
॥२१२॥ ॥ ४५ ॥ [६] इमानु । कम्भुवनासीषधामेन्द्रश्चविश्वेचदेवाः ॥ २५
आदित्यैरिन्द्रꣳसगणोमरुद्भिरस्म्मभ्यम्भेषजाकरत् ॥ यज्ञञ्चनस्त
न्वञ्चप्रजाञ्चादित्यैरिन्द्रःसहसीषधाति॥४६॥अग्नेत्त्वन्नोऽअन्तं
मऽउतत्त्राताशिवोभवावरूथ्यः ॥ वसुरग्निर्वसुश्श्रवाऽअच्छानक्षि
द्युमत्तमꣳरयिन्दाः ॥ तन्त्वाशोचिष्ठदीदिवꣳसुम्नायनूनमीमहेसखि
भ्यः॥४७॥[२] इतिवाजसनेयशुक्लयजुःसंहितायांपंचविंशोऽध्या ॥२१२॥
यः ॥ २५ ॥ [१५] अग्निश्चपंचदशोवातएकादशद्वौषाड्ढशातिः ॥

ॐ अग्निश्च पृथिवीच सन्नंतेतेमेसन्नंमतामदोव्वायुश्चान्तारारिक्षञ्चस
न्नंतेतेमेसन्नंमतामदऽआदित्यश्च्चद्यौश्च सन्नंतेतेमेसन्नंमतामदऽआपं
श्च्चव्वरुणश्च्चसन्नंतेतेमेसन्नंमतामदः ॥ सप्तसक्षसदोऽअष्टमीभूतसा
धंनी सकामा २ ॥ अध्वनस्कुरुसञ्ज्ञानंमस्तुमेमुनां ॥ १ ॥ यथेमाम् ॥
यथेमांव्वाचंङ्कल्ल्याणीमावदानिजनेभ्यः ॥ ब्रह्मराजन्याभ्याः
शूद्रायचार्य्यायचस्वायचारणायच ॥ प्प्रियोदेवानान्दक्षिणायैदा
तुरिहभूयासमयम्मेकामःसमृद्ध्यतामुपंमादोनंमतु ॥ २ ॥ बृहस्प्प
तेऽअति ॥ बृहस्प्पतेऽअतियदर्य्योऽअर्हाद्द्युमद्विभातिक्रतुमज्जनेषु ॥

यद्दीदयुच्छवंसऽऋतप्प्रजाततदस्म्मासुद्द्रविणन्धेहिचित्रम् ॥ उपया
मगृंहीतोसिबृहस्प्पतंयेत्त्वैषतेयोनिर्ब्बृहस्प्पतंयेत्त्वा ॥ ३ ॥ इन्द्रगो
मंन् ॥ इन्द्रगोमंन्निहायांहिपिबासोमंछशतक्क्रतो ॥ व्विद्यद्भिर्ग्ग्रावंभिः
सुतम् ॥ उपयामगृंहीतोसीन्द्रांयत्त्वागोमंतऽएषतेयोनिरिन्द्रांयत्त्वा
गोमंते ॥४॥ इन्द्रायांहि ॥ इन्द्रायांहिवृत्त्रहान्निपबासोमंछशतक्क्रतो॥
गोमंद्भिर्ग्ग्रावंभिःसुतम् ॥ उपयामगृंहीतोसीन्द्रांयत्त्वागोमंतऽएषते
योनिरिन्द्रांयत्त्वागोमंते ॥ ५ ॥ ऋतावांनंवैश्श्वानरम् ॥ ऋतावांनंव्वै
श्श्वानरमृतस्युज्ज्योतिषस्प्पतिम् ॥ अजंस्रङ्घर्म्ममीमहे ॥उपयामगृं
हीतोसिवैश्श्वानरायंत्त्वैषतेयोनिर्व्वैश्श्वानरायंत्त्वा ॥ ६ ॥ व्वैश्श्वानर
स्यंसुमतौ स्यांम राजाहिकम्भुवंनानामभिश्श्रीः ॥ इतोजातोव्वि
श्श्वंमिदंव्विचंष्टेव्वैश्श्वानरोयंततेसूर्य्येण ॥ उपयामगृंहीतोसिवैश्श्वानरा
यंत्त्वैषतेयोनिर्व्वैश्श्वानरायंत्त्वा ॥ ७ ॥ व्वैश्श्वानरोनंः ॥ व्वैश्श्वानरो
नंऊतयऽआप्प्रयांतुपरावतंः ॥ अग्निरुक्क्थेनव्वाहंसा ॥ उपयामगृंही
तोसिवैश्श्वानरायंत्त्वैषतेयोनिर्व्वैश्श्वानरायंत्त्वा ॥ ८॥ अग्निर्ऋषिंः ॥
अग्निर्ऋषिःपवंमानःपाञ्चंजन्न्यःपुरोहितः ॥ तमींमहेमहागयम्॥ उ
पयामगृंहीतोस्यग्ग्नयेंत्त्वावर्च्चंसऽएषतेयोनिरग्ग्नयेंत्त्वावर्च्चंसे ॥ ९ ॥

संहि. | महाँ२ इन्द्रः ॥ महाँ२ इन्द्रो वज्रहस्तःषोडशीशर्म्मयच्छतु ॥ | ३.अ.
॥२१४॥ | हन्तुपाप्मानंय्योस्म्मान्द्वेष्टि ॥ उपयामगृहीतोसिमहेन्द्रायत्वैषतेयो | २६
निर्म्महेन्द्रायत्त्वा ॥ १० ॥ तंवः ॥ तंवोदस्म्ममृतीषहंवसोर्म्मन्दान
मन्धसः ॥ अभिवत्सन्नस्वसरेषुधेनवऽइन्द्रङ्गीर्ब्भिर्न्नवामहे ॥ ११ ॥
यद्वाहिष्ठम् ॥ यद्वाहिष्ठन्तदग्नयेबृहदर्च्चविभावसो ॥ महिषीवत्त्वद्रयि
स्त्त्वद्वाजाऽउदीरते ॥ १२ ॥ एहि ॥ एह्यूषुब्रवाणितेग्नऽइत्थेतरा
गिरः ॥ एभिर्वर्द्धासऽइन्दुभिः ॥ १३ ॥ ऋतवस्त्ते ॥ ऋतवस्त्तेयज्ञं | ॥२१४॥
वितन्न्वन्तुमासारक्षन्तुतेहविः ॥ संवत्त्सरस्त्तेयज्ञन्दधातुनःप्प्रजाञ्च

परिंपातुनः ॥ १४ ॥ उपह्वरेगिरीणाम् ॥ उपह्वरेगिरीणाᳬसंङ्गमेचं
नदीनाम् ॥ धियाव्विप्प्रोऽअजायत ॥ १५ ॥ [१५] उच्चातें ॥ उच्चा
तेंजातमन्धंसोदिविसद्भूम्म्यादंदे ॥ उग्ग्रᳬशर्म्ममहिश्श्रवंः ॥ १६ ॥
सनंः ॥ सनऽइन्द्रांययज्ज्यंवेव्वरुंणायमरुद्भ्यंः ॥ व्वरिवोव्वित्तपरिंस्रव ॥
॥ १७ ॥ एनांव्विश्श्वांनि ॥ एनाव्विश्श्वांन्न्यर्य्यऽआद्युम्म्नानिमानु
षाणाम् ॥ सिषांसन्तोव्वनामहे ॥ १८ ॥ अनुंव्वीरैः ॥ अनुवीरैरनुंपु
ष्ष्यास्म्मगोभिरन्न्वश्श्वैरनुसर्वैणंपुष्टैः ॥ अनुद्विपदानुचतुंष्पदाव्वय
न्देवानोंयज्ञमृंतुथानंयन्तु ॥ १९ ॥ अग्नेपत्त्नीः ॥ अग्ग्नेपत्त्नीरि

हावंहदेवानांमुशतीरुपं ॥ त्वष्टांरङ्कसोमंपीतये ॥ २० ॥ आभयुज्ञ
म् ॥ अभियुज्ञङ्गृणीहिनोग्नावोनेष्टङ्कपिबंऽऋतुनां ॥ त्वङ्कहिरंत्नुधाऽ
असिं ॥ २१ ॥ द्रविणोदाःपिंपीषति । जुहोतुप्रचंतिष्ठत ॥ नेष्ट्रादृतु
भिंरिष्ष्यत ॥ २२ ॥ तवायम् ॥ तवायङ्कसोमुस्त्वमेह्यर्वाङ्शश्वत्
त्तमङ्कसुमनांऽअस्यपांहि ॥ अस्मिन्नयज्ञेबर्हिंष्ष्यानिषद्यांदधिष्ष्वे
मञ्जठरऽइन्दुमिन्द्र ॥ २३ ॥ अमेवंनः ॥ अमेवं नःसुहवाऽआहिग
न्तंनुनिबर्हिषिंसदतनारणिष्टन ॥ अथांमन्दस्वजुजुषाणोऽअन्धंस
स्त्वष्टंर्देवेभिर्जर्नीभिःसुमद्रणः ॥ २४ ॥ स्वादिष्ठया ॥ स्वादिष्ठया

मदिंष्ठयापवंस्वसोमधारंया ॥ इन्द्रायुपातंवेसुतः ॥ २५ ॥ रक्षाहा
विश्वचंर्षणिरभियोनिमयोंहते ॥ द्रोणेसुधस्थमासंदत् ॥ २६ ॥
[११] ॥ २ ॥ इतिशुक्लयजुःसंहितायांषडिंशतितमोऽध्यायः ॥ २६ ॥
समास्त्वादशोर्द्ध्वाअस्यपीवोअन्नाद्द्वादशकावाभित्त्वैकादशचत्वारःपं
चचत्वारिंशत् ॥ ॐसमांस्त्वा ॥ समांस्त्वाग्नऽऋतवोंवर्द्धयन्तुसंव
त्सराऽऋषंयोयानिसत्त्या ॥ सन्दिव्येनंदीदिहिरोचनेनविश्वाऽआ
भांहिप्प्रदिशश्चतंस्रः ॥ १ ॥ सञ्चं ॥ सञ्चेद्धयस्वांग्नेप्प्रचंबोधयैनमुच्चं
तिष्ठमहतेसौभंगाय ॥ माचंरिषदुपसत्तातेंऽअग्नेब्रह्माणंस्त्तेयशसःस

संहि. न्तुमान्न्ये॥२॥ त्त्वामंग्ग्ने॥ त्त्वामंग्ग्नेव्वृणतेब्ब्राह्ममुणाऽइमेशिवोऽअंग्ग्ने उ. अ.
॥२१६॥ संव्वरंणेभवानः ॥ सुपुत्त्काहानोऽअभिमातिजिच्चस्वेगयेंजागृह्यप्प्रं २७
युच्छन् ॥ ३ ॥ इहैव ॥ इहैवाग्ग्नेऽअधिंधारयारयिम्मात्त्वानिक्कंन्पू
र्व्वचितोनिकारिणंः॥क्षत्त्रमंग्ग्नेसुयमंमस्तुतुभ्यंमुपसत्ताव्वंर्द्धतान्तेऽ
अनिष्टृतः॥ ४ ॥ क्षत्त्रेणांग्ग्ने ॥ क्षत्त्रेणांग्ग्नेस्वायुःसःरंभस्वमित्त्रेणा
ग्ग्नेमित्त्रधेयेंयतस्व॥सजातानांम्मद्ध्यमस्त्थाऽएंधिराज्ञांमग्ग्नेव्विह
व्योदीदिहीह ॥ ५ ॥ अतिनिहंः॥ अतिनिहोऽअतिस्रिधोत्त्यचित्ति ॥२१६॥
मत्त्यरांतिमग्ग्ने ॥ व्विश्श्वाह्यग्ग्नेदुरितासहस्वाथास्म्मभ्यंःसहवी

राꣳरयिन्दाः ॥ ६ ॥ अनाधृष्योजातवेदाः ॥ अनाधृष्योजातवे
दाऽअनिष्टृतोव्विराडग्नेक्षत्रभृद्दीदिहीह ॥ व्विश्वाऽआशाः प्प्रमुञ्च
न्मानुषीर्ब्भियश्शिवेभिरद्यपरिपाहिनोव्वृधे ॥ ७ ॥ बृहस्प्पतेसवि
तः॥बृहस्प्पतेसवितर्ब्बोधयैनꣳ सꣳशितञ्चित्सन्तराꣳ सꣳशिशाधि ॥
व्वर्द्धयैनम्महतेसौभगायव्विश्वेऽएनमनुमदन्तुदेवाः ॥ ८ ॥ अमुत्रभू
यादधं ॥ अमुत्रभूयादधयद्यमस्यबृहस्प्पतेऽअभिशस्तेरमुञ्चः ॥ प्र
त्यौहतामश्विनामृत्युमस्माद्देवानामग्नेभिषजाशचीभिः ॥ ९ ॥
उद्वयम् ॥ उद्वयन्तमसस्प्परिस्वः पश्यन्तऽउत्तरम् ॥ देवन्देवत्रासू

ष्यमगंन्मुज्ज्योतिंरुत्तमम्॥ १० ॥[१०]ऊर्द्ध्वाऽअंस्यसुमिधोंभव

न्त्यूर्द्ध्वाशुक्राशोचीᳬष्यग्ग्नेः॥ द्युमत्तंमासुप्प्रतींकस्यसूनोः ॥११॥
तनूनपादसुंरः ॥ तनूनपादसुंरोव्विश्ववेंदादेवोदेवेषुदेवः ॥ पुथोऽअं
नक्तुमद्ध्वांघृतेनं॥१२॥ मद्ध्वांयुज्ञम् ॥ मद्ध्वांयुज्ञन्नंक्षसेप्प्रीणानोनरा
शᳪसोऽअग्ग्ने ॥ सुकृद्देवःसंवितावि॒श्श्ववांरः ॥ १३ ॥ अच्छायम् ॥
अच्छायमेंति शवंसाघृतेनैडानोवह्निर्न्नमंसा ॥ अग्ग्निᳬस्रुचोऽअ

द्ध्वरेषुप्प्रयत्सु॥ १४ ॥ सयंक्षत् ॥ सयंक्षदस्यमहिमानंमग्ग्नेःसऽईं
म्मुन्द्रासुंप्प्रयसंः॥ वसुश्चेतिंष्ठोवसुधातंमश्च॥ १५ ॥ द्वारोंदेवीः ॥

द्वारोंदेवीरन्न्वंस्यविश्श्वेंव्व्रुतादंदन्तेऽअग्ग्नेः॥उरुव्व्यचंसोधाम्म्नापत्त्यं
मानाः॥१६॥ शतम् १५००॥तेऽअंस्य॥ तेऽअंस्ययोषंणेदिव्व्येनयो
नाऽउषासानक्तां ॥ इमंय्युज्ञमंवतामद्ध्वरन्नंः ॥ १७ ॥ दैव्व्यांहोतारा
ऽऊर्द्ध्वमंद्ध्वरन्नोग्ग्नेर्ज्जिह्वामभिगृंणीतम् ॥ कृणुतन्नःस्विंष्टिम् ॥ १८ ॥
तिस्रोदेवीः ॥ तिस्रोदेवीर्ब्बर्हिरेदᳪसंदन्त्विडासरंस्वतीभारंती ॥ मही
गृंणाना ॥ १९ ॥ तन्नंः ॥ तन्नंस्तुरीपमद्भुतम्पुरुक्षुत्त्वष्टांसुवीर्य्यम् ॥
रायस्प्पोषुंव्विष्ष्यंतुनाभिंमुस्म्मे ॥ २० ॥ वनंस्प्पतेवसृजाररांण
स्त्मनांदेवेषु ॥ अग्ग्निर्हव्व्यᳪशंमितासूंदयाति ॥ २१ ॥ अग्ग्नेस्वा

संहि. हां । कृणुहिजातवेदऽइन्द्रायहव्यम् ॥ विश्वेदेवाहविरिदञ्जुषन्ताम् ॥ उ. अ.
॥२१८॥ ॥ २२ ॥ [१२ ॥ पीवोऽअन्नारयिवृधः । सुमेधाःश्वेतःसिषक्ति २७
नियुतामभिश्रीः ॥ तेवायवेसमनसोवितस्थुर्विश्वेन्नरःस्वपत्या
निचक्रुः ॥ २३ ॥ रायेनु । यञ्जज्ञतूरोदसीमेरायेदेवीधिषणाधातिदे
वम् ॥ अधवायन्नियुतःसश्चतस्वाऽउतश्वेतंवसुधितिन्निरेके ॥ २४ ॥
आपोह ॥ आपोहयद्बृहतीर्विश्वमायन्गर्भन्दधानाजनयन्तीरग्निम् ॥
ततोदेवानाꣳसमवर्त्ततासुरेकःकस्मैदेवायहविषाविधेम ॥ २५ ॥ य ॥२१८॥
श्चित् ॥ यश्चिदापोमहिनापर्यपश्यद्दक्षन्दधानाजनयन्तीर्यज्ञम् ॥

योदेवेष्ष्वधिदेवऽएकऽआसीत्त्कस्म्मैदेवायहविषाविधेम।२६॥प्रया
भिः ॥ प्रयाभिर्य्यासिदाश्वाꣳसमच्छानियुद्भिर्व्वायविष्टयेदुरोणे ॥
निनोरयिꣳसुभोजसंय्युवस्वनिवीरङ्गव्यमश्व्यञ्चराधः ॥ २७ ॥
आनः ॥ आनोनियुद्भिःशतिनीभिरध्वरꣳसहस्रिणीभिरुपयाहियज्ञ
म् ॥ वायोऽअस्म्मिन्त्सवनेमादयस्वयूयम्पातस्वस्तिभिःसदानः ॥
॥ २८ ॥ नियुत्त्वान्वायो ॥ नियुत्त्वान्वायवागह्ययꣳशुक्क्रोऽअया
मिते ॥ गन्तासिसुन्न्वतोगृहम् ॥२९॥ वायोशुक्क्रः ॥ वायोशुक्क्रोऽ
अयामितेमद्ध्वोऽअग्ग्रन्दिविष्टिषु ॥ आयाहिसोमपीतयेस्पार्होदेवनि

युत्वंता ॥ ३० ॥ वायुरंग्रेगाः ॥ वायुरंग्रेगायंज्ञप्रीःसाकङ्गन्मनं
सायज्ञम्॥शिवोनियुद्भिःशिवाभिः ॥३१॥ वायोये तेंसहस्रिणोरथां
सुस्तेभिरागंहि॥ नियुत्त्वान्त्सोमंपीतये ॥ ३२ ॥ एकंयाच। दश
भिःश्चस्वभूतेद्वाभ्यामिष्टयेंविंशतीचं ॥ तिसृभिश्चवहंसेत्रिंह
शतांचनियुद्भिर्वायविहताविमुंञ्च ॥ ३३ ॥ तवंवायो ॥ तवंवायवृत
स्पतेत्त्वष्टुर्जामातरद्भुत ॥अवांस्यावृंणीमहे॥ ३४॥[१२]॥अभि
त्वां ॥ शूरनोनुमोदुग्धाइवधेनवंः ॥ ईशांनमस्यजगंतःस्वर्दृशमी
शांनमिन्द्रतस्थुषंः ॥ ३५ ॥ नत्वावान् ॥ नत्वावां२ अन्योदि
व्योनपार्थिवोनजातोनजंनिष्यते ॥ अश्वायन्तोमघवन्निन्द्रवा
जिनोंगव्यन्तंस्त्वाहवामहे ॥ ३६ ॥ त्वामित् ॥ त्वामिद्धिहवांमहे
सातौवाजंस्यकारवंः ॥ त्वांवृत्रेष्विन्द्रसत्पंतिन्नरस्त्वाङ्काष्ठास्ववं
तः ॥ ३७ ॥ सत्वम् ॥ सत्वन्नंश्चित्रवज्रहस्तधृष्णुयामहस्तंवा
नोअंद्रिवः ॥ गामश्वंरथ्यमिन्द्रसङ्किरसत्रावाजन्नजिग्युषे ॥
॥३८॥ कयांनः ॥ कयांनश्चित्रआभुंवदूतीसदावृंधःसखां॥ कया
शचिंष्ठयावृता॥ ३९॥ कस्त्वां । सत्योमदांनाम्मंहिष्ठोमत्सदन्धं
सः ॥ दृढाचिदारुजेवसुं॥ ४०॥ अभीषुणंः ॥ अभीषुणःसखींना

मवितार्जरितॄणाम् ॥ शतम्भवास्यूतये॥ ४१ ॥ यज्ञायज्ञावः ॥ यज्ञा
यज्ञावोऽअग्नयेगिरागिराचदक्षसे ॥ प्रप्रवयममृतञ्जातवेदसम्प्रिय
म्मित्रन्नशंसिषम् ॥ ४२ ॥ पाहिनः ॥ पाहिनोऽअग्नऽएकयापाह्यु
तद्वितीयया ॥ पाहिगीर्भिस्तिसृभिरूर्ज्जाम्पतेपाहिचतसृभिर्व्वसो
॥ ४३ ॥ ऊर्ज्जोनपातम् ॥ ऊर्ज्जोनपातःसहिनायमस्म्युर्दाशेम
हव्यदातये ॥ भुवद्वाजेष्वविताभुवद्वृधऽउतत्राताततूनाम् ॥ ४४ ॥
संवत्सरोसि परिवत्सरोसीदावत्सरोसीद्वत्सरोसि वत्सरोसि ॥ ॥२२०॥
उषसस्ते कल्पन्तामहोरात्रास्तेकल्पन्तामर्द्धमासास्ते कल्पन्ता

म्मासांस्त्तेकल्पन्तामृतवंस्त्तेकल्पन्ताᳬंसंव्वत्त्सरस्त्तेकल्पताम्।
प्रत्त्याऽएत्त्यैसञ्चाञ्चुप्प्रचंसारय॥ सुपुर्णीचिदंसितयांदेवतंयाङ्गिरस्व
द्ध्रुवःसींद॥४५॥[११]इतिशुक्लयजुःसंहितायांसप्तविंशोध्यायः॥२७॥
होतायक्षदेकादशदेवंबर्हिर्द्दादशपुनरप्प्येवंचत्त्वारःषट्चत्त्वारिᳬंशत्॥
ॐ होतांयक्षत्॥होतांयक्षत्त्समिधेन्द्रंमिडस्पदेनाभांपृथिव्याऽअधि॥
दिवोव्वर्ष्मन्त्समिद्ध्यतऽओजिष्ठश्चर्षणीसहांव्वेत्त्वाज्ज्यस्यहोतर्य्यज
॥ १ ॥ होतांयक्षत्त्तनूनपातमूतिभिर्ज्जे ॥ होतांयक्षत्त्तनूनपातमूतिभिर्ज्जे
तांरमपंराजितम्॥ इन्द्रंन्देवᳬंस्वर्व्विदंम्पाथिभिर्म्मधुमत्त्तमैर्न्नराशᳬंसे

नुतेजंसाव्वेत्त्वाज्ज्यंस्यहोतर्य्यजं ॥२॥ होतांयक्षदिडांभिरिन्द्रम्॥होतां
यक्षदिडांभिरिन्द्रंमीडितमाजुह्वांनममंर्त्यम् ॥देवोदेवैःसवीर्य्योव्वज्ज्र
हस्त्तःपुरन्दरोव्वेत्त्वाज्ज्यंस्यहोतर्य्यजं ॥ ३॥ होतांयक्षद्बर्हिषीन्द्रम्॥
होतांयक्षद्बर्हिषीन्द्रंन्निषद्वरंव्वृषभन्नर्य्यापसम् ॥ व्वसुंभीरुद्रैरांदित्त्यैः
सयुग्भिर्ब्बर्हिरासंदद्वेत्त्वाज्ज्यंस्यहोतर्य्यजं॥ ४ ॥ होतांयक्षदोजोनव्वी
र्य्यंर्ठसहोद्वारऽइन्द्रंमवर्द्धयन्॥सुप्प्रायणाऽअस्म्मिन्न्यज्ञेव्विश्श्रंयन्ता
मृतावृधोद्वारऽइन्द्रांयमीढुषेव्व्यन्त्वाज्ज्यंस्यहोतर्य्यजं ॥५ ॥ होतांय
क्षदुषेऽइन्द्रंस्य। धेनूसुदुघेमातरांमही ॥ सवातरौनतेजंसाव्वत्सामि

न्द्रंमवर्द्धतांव्वीताज्ज्यंस्यहोतर्य्यजं ॥ ६ ॥ होतांयक्षद्दैव्व्याहोतांरा
भिषजासखांयाहविषेन्द्रंम्भिषज्ज्यतः॥कवीदेवौप्प्रचेतसाव्विन्द्रांय
धत्तऽइन्द्रियंव्वीतामाज्ज्यंस्यहोतर्य्यजं ॥ ७॥ होतांयक्षत्तिस्रोदेवीः॥
होतांयक्षत्तिस्रोदेवीर्न्नभेषजन्त्त्रयंस्त्त्रिधातंव्वोपसऽइडासरंस्वती भार
तीमहीः॥ इन्द्रपत्त्नीर्हविष्मंतीर्व्व्यन्त्वाज्ज्यंस्यहोतर्य्यजं॥ ८॥हो
तांयक्षत्त्वष्टांरमिन्द्रम् ॥ होतांयक्षत्त्वष्टांरमिन्द्रन्देवम्भिषजंर्ठसुयजं
घृतश्श्रियंम्॥ पुरुरूपंर्ठसुरेतंसम्मघोनमिन्द्रांयत्त्वष्टादधंदिन्द्रिया
णिव्वेत्त्वाज्ज्यंस्यहोतर्य्यजं॥ ९ ॥होतांयक्षद्वनस्प्पतिंर्ठशमितारंम्॥

संहि. होतायक्षद्वनस्पतिꣳशमितारꣳशतक्रतुन्धियोजोष्टारमिन्द्रियम् ॥ उ. अ.
॥२२२॥ मद्ध्वांसमञ्जन्पथिभिः सुगेभिःस्वदातियज्ञम्मधुना। घृतेनवेत्त्वाज्यं २८
स्यहोतर्य्यजं ॥ १० ॥ होतायक्षदिन्द्रꣳस्वाहा ॥ होतायक्षदिन्द्रꣳ
स्वाहाज्यंस्य स्वाहामेदंसꣳस्वाहास्तोकानाꣳस्वाहा स्वाहाकृतीना
ꣳस्वाहाहव्यसूक्तीनाम् ॥ स्वाहादेवाऽआज्यपाजुषाणाऽइन्द्रऽआ
ज्यंस्यव्यन्तुहोतर्य्यजं ॥ ११ ॥ [११ ॥ देवम्बर्हिरिन्द्रꣳसुदेवन्देवै
र्व्वीरवत्स्तीर्णंवेद्यामवर्द्धयत् ॥ वस्तोर्वृतम्प्राक्तोर्भृतꣳरायाबर्हिष्मम ॥२२२॥
तोत्त्यंगाद्वसुवनेवसुधेयंस्यवेतुयजं ॥ १२ ॥ देवीर्द्वारः ॥ देवीर्द्वारऽइन्द्र

ह्सद्धातेब्वीड्विव्र्यामिन्न्रवर्द्धयन् ॥ आवृत्तसेनुतरुंणेनकुमारेणंचमीवृता
पार्वाणह्रेणुकंकाटन्नुदन्तांवसुवनेवसुधेयंस्यद्वयन्तुयजं ॥ १३ ॥ देवी
ऽउषासानक्ता ॥ देवीऽउषासानक्तेन्द्रंयुज्ञेप्प्रयुत्त्यह्वेताम् ॥ दैवीर्वि
शुःप्प्रायांसिष्टाछंसुप्प्रीतैसुधितेवसुवनेवसुधेयंस्यवीतांयजं । १४ ।
देवीजोष्ट्री ॥ देवीजोष्ट्रीवसुधितीदेवमिन्द्रंमवर्द्धताम् ॥ अयांव्यन्न्या
घाद्वेषाछंस्यान्न्यावक्षुद्वसुवार्याणियजंमानायशिक्षितेवंसुवनेवसुधे
यंस्यवीतांयजं ॥ १५ ॥ देवीऽऊर्ज्जाहूंती ॥ देवीऽऊर्ज्जाहूतीदुघेसुदु
घेपयुसेन्द्रंमवर्द्धताम् ॥ इषमूर्ज्जमुन्न्यावक्षुत्त्सग्ग्धिंसपीतिमुन्न्या

नवेनपूर्वन्दयमानेपुराणेननवमधात्तामूर्जमूर्जाहुतीऽऊर्जयमानेव्वसु
व्वार्य्याणियजमानायशिक्षितेव्वसुवनेव्वसुधेयस्यव्वीतुंय्यज ॥ १६॥
देवादेव्यौ ॥ देवादेव्याहोतारादेवमिन्द्रमवर्द्धताम् ॥ हताघशऽसा
वाभार्ष्टांव्वसुव्वार्य्याणियजमानाय शिक्षितौव्वसुवनेव्वसुधेयस्यव्वीतां
य्यज ॥ १७॥ देवीस्तिस्रः ॥ देवीस्तिस्रस्तिस्रो देवीःपतिमिन्द्रम
वर्द्धयन् ॥ अस्पृक्षद्भारतीदिवऽरुद्रैर्य्यज्ञऽसरस्वतीडाव्वसुमतीगृहा
न्वसुवनेव्वसुधेयस्यव्यन्तुयज ॥ १८ ॥ देवऽइन्द्रः ॥ देवऽइन्द्रोन
राशऽसस्त्रिवरूथस्त्रिबन्धुरोदेवमिन्द्रमवर्द्धयत् ॥ शतेनशितिपृष्ठाना

माहितऽसहस्रेणप्प्रवर्त्ततेमित्रावरुणेदस्यहोत्रमर्हतो बृहस्पतिस्तो
त्रमश्विनाद्ध्वर्य्यवंव्वसुवनेव्वसुधेयस्यव्वेतुयज ॥ १९॥ देवोदेवैः ॥ देवो
देवैर्व्वनस्पतिर्हिरण्यपर्णोमधुशाखऽसुपिप्पलोदेवमिन्द्रमवर्द्धयत् ॥
दिवमग्ग्रेणास्पृक्षदान्तरिक्षम्पृथिवीमदृऽहीद्वसुवनेव्वसुधेयस्यव्वेतुय
ज ॥ २० ॥ देवम्बर्हिः ॥ देवम्बर्हिर्व्वारितीनान्देवमिन्द्रमवर्द्ध
यत् ॥ स्वासस्थमिन्द्रेणासन्नमन्न्याबर्हीऽष्यभ्यभूद्वसुवनेव्वसु
धेयस्यव्वेतुयज ॥२१॥ देवोऽअग्निः ॥ देवोऽअग्निःस्विष्टकृद्देवमिन्द्र
मवर्द्धयत् ॥ स्विष्टङ्कुर्वन्त्स्विष्टकृत्स्विष्टमद्यकरोतुनोव्वसुवनेव्वसुधेय

स्यव्वेतुयजं ॥ २२ ॥ अग्निमुद्य ॥ होतारमवृणीतायंय्यजमानःप
चन्पक्तीःपचन्पुरोडाशम्बध्नन्निन्द्रायच्छागम् ॥ सूपस्थाऽअद्यदे
वोव्वनस्पतिरभवदिन्द्रायच्छागेन ॥ अघत्तम्मेदस्तःप्रतिपचता
ग्ग्रभीदवीवृधत्पुरोडाशेन त्त्वामद्यऽऋषे ॥ २३ ॥ [१२] होतायक्षत् ॥
होतायक्षत्समिधानम्महद्यशःसुसमिद्धं वरेण्यमग्निमिन्द्रं व्वयोधसं
म् ॥ गायत्रीच्छन्दऽइन्द्रियन्त्र्यविङ्गांव्वयोदधद्वेत्त्वाज्ज्यस्यहोतुर्य्य
जं ॥ २४ ॥ होतायक्षत्तनूनपातमद्भिदम् ॥ होतायक्षत्तनूनपात
मद्भिदंय्यज्ञङ्गर्भमदितिर्द्धेशुचिमिन्द्रंव्वयोधसम् ॥ उष्णिहञ्छन्दऽइ

न्द्रियन्दित्त्युवाहुङ्गांव्वयोदधुद्धेत्त्वाज्यंस्युहोतुर्य्यज ॥ २५ ॥ होतां
यक्षदीडेन्न्यंमीडितम् ॥ होतांयक्षदीडेन्न्यंमीडितंवृत्रहन्तंमुमिडाभि
रीड्ड्यर्ठुसहःसोमुमिन्द्रंव्वयोधसम् ॥ अनुष्टुभुञ्छन्दऽइन्द्रियम्पञ्चा
विङ्गांव्वयोदधुद्धेत्त्वाज्ज्यंस्युहोतुर्य्यज ॥ २६ ॥ होतांयक्षत्त्सुबुर्हिषं
म्पूषुण्वन्तंम् ॥ होतांयक्षत्त्सुबुर्हिषंम्पूषुण्वन्तममंर्त्त्यर्ठुसीदन्तम्बुर्हि
षिंप्प्रियेमृतेन्द्रंव्वयोधसम् ॥ बृहतीच्छन्दऽइन्द्रियन्त्रिवुत्त्सङ्गांव्वयोद
धुद्धेत्त्वाज्यंस्युहोतुर्य्यज ॥ २७ ॥ होतांयक्षुद्द्व्यचंस्वतीःसुप्प्रायु
णाः॥होतांयक्षुद्द्व्यचंस्वतीःसुप्प्रायुणाऽऋंतावृधोद्द्वारोदेवीर्हिरुण्ययीं

र्ब्रह्माणमिन्द्रंवयोधसंम् ॥ पुङ्क्तिश्छन्दंऽइहेन्द्रियन्तुर्य्यवाहङ्गांवयो
दधद्वयन्त्वाज्ज्यंस्यहोतुर्य्यजं ॥ २८ ॥ होतांयक्षत्सुपेशंसासुशि
ल्प्पे । बृहतीऽउभेनक्तोषासानदर्शतेविश्वमिन्द्रंवयोधसंम् ॥ त्रि
ष्टुभुञ्छदंऽइहेन्द्रियम्पष्ठवाहङ्गांवयोदधद्वीतामाज्ज्यंस्यहोतुर्य्यजं ॥
॥ २९ ॥ होतांयक्षत्प्रचेतसादेवानामुत्तमंय्यशोहोतारादैव्यांकवीसु
युजेन्द्रंवयोधसंम् ॥ जगतीच्छन्दंऽइन्द्रियमनड्वाहङ्गांवयोदधद्वीता
माज्ज्यंस्यहोतुर्य्यजं ॥ ३० ॥ होतांयक्षत्पेशंस्वतीस्तिस्रः ॥ होतां
यक्षत्पेशंस्वतीस्तिस्रो देवीर्हिरंण्ययीर्भारतीर्बृहतीर्म्महीःपतिमिन्द्रं
वयोधसंम् ॥ विराजञ्छन्दंऽइहेन्द्रियन्धेनुङ्गान्नवयोदधद्वयन्त्वाज्ज्यं
स्यहोतुर्य्यजं ॥ ३१ ॥ होतांयक्षत्सुरेतंसन्त्वष्टारम् ॥ होतांयक्षत्सु
रेतंसन्त्वष्टारं पुष्टिवर्द्धनꣳरूपाणि बिभ्भ्रतम्पृथक्पुष्टिमिन्द्रंवयोधसं
म् ॥ द्विपदञ्छन्दंऽइन्द्रियमुक्षाणङ्गान्नवयोदधद्वत्त्वाज्ज्यंस्यहोतुर्य्य
जं ॥ ३२ ॥ होतांयक्षद्वनस्प्पतिꣳशमितारंम् ॥ होतांयक्षद्वनस्प्प
तिꣳशमितारꣳशतक्रतुꣳहिरंण्यपर्णमुक्क्थिनꣳरशनाम्बिभ्भ्रतं वशि
म्भगमिन्द्रंवयोधसंम् ॥ ककुभञ्छन्दंऽइहेन्द्रियंवशांवेहतङ्गांवयोद
धद्वत्त्वाज्ज्यंस्यहोतुर्य्यजं ॥ ३३ ॥ होतांयक्षत्स्वाहाकृतीरग्निम् ॥

होता यक्षत्स्वाहाकृतीरग्निङ्गृहपतिम्पृथग्वरुणम्भेषजङ्कविङ्क्षत्रमिन्द्रं
वयोधसम् ॥ अतिच्छन्दसञ्छन्दऽइन्द्रियम्बृहदृषभङ्गांवयोदधद्वय
न्त्वाज्यस्यहोतर्य्यज ॥ ३४ ॥ [११] देवम्बर्हिः ॥ देवम्बर्हिर्व्वयोधसन्दे
वमिन्द्रमवर्द्धयत् ॥ गायत्र्याच्छन्दसेन्द्रियञ्चक्षुरिन्द्रेव्वयोदधद्वसुवने
वसुधेयस्यव्वेतुयज ॥ ३५ ॥ देवीर्द्वारः ॥ देवीर्द्वारोव्वयोधसꣳशुचिमिन्द्रं
मवर्द्धयन् ॥ उष्णिहाच्छन्दसेन्द्रियम्प्राणमिन्द्रेव्वयोदधद्वसुवनेवसु
धेयस्यव्यन्तुयज ॥ ३६ ॥ देवीऽउषासानक्ता देवमिन्द्रं व्वयोधसं
न्देवीदेवमवर्द्धताम् ॥ अनुष्टुभाच्छन्दसेन्द्रियम्बलमिन्द्रेव्वयोदधद्

सुवनेँव्वसुधेयंस्यव्वीतांयज ॥ ३७ ॥ देवीजोष्ट्रीं ॥ देवीजोष्ट्रीव्वसुधि
तीदेवमिन्द्रंव्वयोधसंन्देवीदेवमवर्द्धताम् ॥ बृहत्त्याच्छन्दसेन्द्रियᳬं
श्रोत्रमिन्द्रेव्वयोदधंद्वसुवनेव्वसुधेयंस्यव्वीतांयज ॥ ३८ ॥ देवीऽऊर्ज्जाहु
ती ॥ देवीऽऊर्ज्जाहुतीदुघेसुदुघेपयसेन्द्रंव्वयोधसंन्देवीदेवमवर्द्धताम् ॥
पङ्क्त्याच्छन्दसेन्द्रियᳬशुक्रमिन्द्रेव्वयोदधंद्वसुवनेव्वसुधेयंस्यव्वीतांय्य
ज ॥ ३९ ॥ देवादैव्व्यां ॥ देवादैव्व्याहोतारादेवमिन्द्रंव्वयोधसंन्देवौदेव
मवर्द्धताम् ॥ त्रिष्टुभाच्छन्दसेन्द्रियन्त्विषिमिन्द्रेव्वयोदधंद्वसुवनेव्व
सुधेयंस्यव्वीतांयज ॥ ४० ॥ देवीस्तिस्रस्तिस्रः ॥ देवीस्तिस्रस्तिस्रोदेवीव्वयो

घसम्पातिमिन्द्रंमवर्द्धयन् ॥ जगंत्त्याच्छन्दंसेन्द्रियꣳशूषमिन्द्रेव्वयोद
धंद्वसुवनेंव्वसुधेयंस्यव्व्यन्तुयज ।४१॥देवोनराशꣳसं÷।देव्वोनराशꣳसो
देवमिन्द्रंव्वयोधसंन्देवोदेवमंवर्द्धयत् ॥ व्विराजाच्छन्दंसेन्द्रियꣳरूप
मिन्द्रेव्वयोदधंद्वसुवनेंव्वसुधेयंस्यव्वेतुयज ॥ ४२ ॥ देवोव्वनस्प्पतिं÷ ॥
देवोव्वनस्प्पतिर्द्देवमिन्द्रंव्वयोधसंन्देवोदेवमंवर्द्धयत् ॥ द्विपंदाच्छन्दं
सेन्द्रियम्भगमिन्द्रेव्वयोदधंद्वसुवनेंव्वसुधेयंस्यव्वेतुयज ॥ ४३ ॥ देव
म्बर्हिः ॥ देवम्बर्हिर्व्वारितीनान्देवमिन्द्रंव्वयोधसंन्देवन्देवमंवर्द्धयत् ॥
ककुभाच्छन्दंसेन्द्रियंय्यशऽइन्द्रेव्वयोदधंद्वसुवनेंव्वसुधेयंस्यव्वेतुयज ॥
॥ ४४ ॥ देव्वोऽअग्निꣳ स्विष्टकृद्देवमिन्द्रं व्वयोधसंन्देवोदेवमंवर्द्ध
यत् ॥ अतिच्छन्दसाच्छन्दंसेन्द्रियꣲक्षत्रमिन्द्रेव्वयोदधंद्वसुवनेंव्वसु
धेयंस्यव्वेतुयज ॥ ४५ ॥ अग्निमद्य । होतांरमवृणीतायंय्यजंमानꣳ
पचन्पक्तीꣳपचंꣳपुरोडाशंम्बद्ध्नन्निन्द्रांयव्वयोधसेच्छागंम्।सूपस्त्था
ऽअद्यदेवोव्वनस्प्पतिरभवदिन्द्रांयव्वयोधसेच्छागेंन॥ अघत्तम्मेंदस्तꣳ
प्प्रतिपचताग्ग्रंभीदवीवृधत्त्पुरोडाशेंन त्त्वामद्यऽऋंषे ॥४६॥ [१२]
इति श्रीवाजसनेयशुक्लयजुःसंहितायामष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥
समिद्धोअञ्जन्नेकादशयदक्रंदस्त्रयोदशसमिद्धोअद्यद्वादशकेतुंकृण्वं

संहि. श्चत्त्वारःषष्टिः॥ॐ समिद्धोऽअञ्जन् ॥ समिद्धोऽअञ्जन्कृदरम्मतीनाङ्घृ उ. अ.
॥२२८॥ तमग्ग्नेमधुमत्पिन्वमानः ॥ व्वाजीव्वहन्व्वाजिनञ्जातवेदोदेवानांव्वक्षि २९
प्प्रियमासधस्त्थम् ॥ १ ॥ घृतेनाञ्जन् ॥ घृतेनाञ्जन्त्सम्पथोदेवया
नान्प्रजानन्व्वाज्ज्यप्प्येतुदेवान् ॥ अनुत्त्वासप्तेप्प्रदिशःसचन्ताꣳ
स्वधामस्म्मैयजमानायधेहि ॥ २ ॥ ईड्यश्च ॥ ईड्यश्चासिवन्द्य
श्चव्वाजिन्नाशुश्चासिमेद्ध्यश्चसप्ते ॥ अग्ग्निष्ट्वादेवैर्व्वसुभिःसजोषाः
प्प्रीतंव्वह्निंव्वहतुजातवेदाः ॥ ३ ॥ स्तीर्णम्बर्हिःसुष्टरीमाजुषाणो ॥२२८॥
रुपृथुप्प्रथमानम्पृथिव्याम् ॥ देवेभिर्युक्तमदितिःसजोषाःस्योनङ्कृ

ण्वानासुंवितेदंधातु ॥ ४ ॥ एताऽउंवः सुभगांव्विश्श्वंरूपा व्विपक्षों
भिःश्श्रयंमाणाऽउदातैः ॥ ऋुष्वाःसुतीःकवषःशुम्भंमानाद्धारोंदेवीः
सुंप्प्रायुणाभंवन्तु ॥ ५ ॥अन्तुरामित्रावरुंणा ॥ अन्तुरामित्रावरुंणा
चंरन्तीमुखंयुज्ञानांमुभिसंव्विदाने ॥ उषासांवाᳫंसुहिरण्येसुंशि
ल्प्पेऽऋुतस्युयोनांविहसादयामि ॥ ६ ॥ प्रथुमावांम ॥ प्रथुमावांᳫं
सरथिनांसुवर्णादेवौपश्यंन्तौभुवंनानिव्विश्श्वां ॥ अपिप्प्रयश्चोदंना
वाम्मिमांनाहोतांरज्योतिःप्प्रदिशांदिशन्तां ॥ ७ ॥ आदित्त्यैन्नं ॥
आदित्त्यैन्नोंभारंतीवष्टुयज्ञᳫंसरंस्वतीसुहरुद्द्रैर्न्नंऽआवीत् ॥ इडोपंहू

तावसुभिःसजोषाय़ज्ञन्नोदेवीरमृतेषुधत्त ॥ ८ ॥ त्वष्टांवीरम् ॥ त्व
ष्टावीरन्देवकामञ्जजानत्वष्टुरर्वाजायतऽआशुरश्वः ॥ त्वष्टेदंविश्वं
म्भुवनञ्जजानबहोःकर्त्तारमिहयक्षिहोतः ॥ ९ ॥ अश्वोघृतेनत्म
न्यासमक्तउपदेवाँ२ऽऋतुशःपाथऽएतु ॥ वनस्पतिर्देवलोकम्प्र
जानन्नग्निनाहव्यास्वदितानिवक्षत् ॥ १० ॥ प्रजापतेस्तपसा । वा
वृधानःसद्योजातोदधिषेयज्ञमग्ने ॥ स्वाहाकृतेनहविषापुरोगायाहि
साध्याहविरदन्तुदेवाः ॥ ११ ॥ [११] यदक्रन्दःप्रथमञ्जायमानऽउद्य
न्त्समुद्रादुतवापुरीषात् ॥ श्येनस्यपक्षाहरिणस्यबाहूऽउपस्तुत्यम्म

हिजातन्तेऽअर्वन् ॥ १२ ॥ यमेनदत्तम् ॥ यमेनदत्तन्त्रितऽएनमायुनगिन्द्र
ऽएणम्प्रथमोऽअध्यतिष्ठत् ॥ गन्धर्वोऽअस्यरशनामगृभ्णात्सूराद
श्वंवसवोनिरतष्ट ॥ १३ ॥ असियमः ॥ असियमोऽअस्यादित्यो
ऽअर्वन्नसित्रितोगुह्येनव्रतेन ॥ असिसोमेनसमयाविपृक्तऽआहुस्ते
त्रीणिदिविबन्धनानि ॥ १४ ॥ त्रीणिते ॥ त्रीणितऽआहुर्दिविबन्धना
नित्रीण्यप्सुत्रीण्यन्तःसमुद्रे ॥ उतेवमेवरुणश्छन्त्स्यर्वन्यत्रातऽआ
हुःपरमञ्जनित्रम् ॥ १५ ॥ इमातेवाजिन्नवमार्जनानीमाशफानां
ᳬसनितुर्निधाना ॥ अत्रातेभद्रारशनाऽअपश्यमृतस्ययाऽअभिरक्षं

संहि॰ न्तिगोपाः ॥ १६ ॥ आत्मानंन्ते ॥ आत्मानंन्तेमनंसारादंजा उ. अ.
॥२३०॥ नामवोदिवापतयंन्तम्पतङ्गम् ॥ शिरोऽअपश्यम्पथिभिःसुगेभिररे २९
णुभिर्ज्जेहमानम्पतत्रि ॥ १७ ॥ अत्रांते रूपमुत्तममंपश्यञ्जिगी
षमाणमिषऽआपदेगोः ॥ यदातेमर्त्तोऽअनुभोगमानडादिद्ग्रसिष्ठऽओ
षधीरजीगः ॥ १८ ॥ अनुंत्त्वा ॥ अनुंत्त्वारथोऽअनुमर्य्योऽअर्व्वन्ननु
गावोनुभगंःकनीनांम् ॥ अनुव्व्रातांसस्तवंसख्यमीयुरनुंदेवाममिं
रेव्वीर्य्यंन्ते ॥ १९ ॥ हिरंण्यशृङ्गोयः ॥ हिरंण्यशृङ्गोयोऽअस्यपा ॥२३०॥
दामनोंजवाऽअवंरऽइन्द्रंऽआसीत् ॥ देवाऽइदंस्यहविरद्यंमायन्योऽअ

वृन्तम्प्रथमोऽअद्ध्यतिष्ठत् ॥ २० ॥ ईर्म्मान्तासःसिलिकमद्ध्य
मासः ॥ ईर्म्मान्तासःसिलिकमद्ध्यमासःसꣳशूरणासोदिव्यासोऽ
अत्त्याः ॥ हꣳसाऽइवश्रेणिशोयतन्तेयदाक्षिषुर्दिव्यमज्म्ममश्वाः ॥
॥ २१ ॥ तवशरीरम् ॥ तवशरीरम्पतयिष्ण्वर्वन्तवचित्तंवातऽइवध्ध्र
जीमान् ॥ तवशृङ्गाणिविष्ठितापुरुत्रारण्येषुजर्भुराणाचरन्ति ॥ २२ ॥
उपप्र ॥ उपप्रागाच्छसनंवाज्यर्वादेवद्रीचामनसादीद्ध्यानः ॥ अ
जःपुरोनीयतेनाभिरस्यानुपश्चात्कवयोयन्तिरेभाः ॥ २३ ॥ उप
प्र ॥ उपप्रागात्परमंयत्सधस्थमर्वाँ२ऽअच्छापितरम्मातरञ्च ॥

 अग्ग्धादेवाजुष्टंतमोहिगम्म्याऽअथाशांस्तेदाशुषेव्वार्य्याणि ॥ २४ ॥
 [१३] समिद्धोऽअद्य । मनुषोदुरोणेदेवोदेवान्न्यंजासिजातवेदः ॥
आचवहंमित्रमहश्चिकित्त्वान्त्वन्दूतःकुविरंसिप्प्रचेताः ॥ २५ ॥ श
तम् ॥ १६०० ॥ तनूंनपात्त्पथः ॥ तनूंनपात्त्पथऽऋतस्ययानान्नमद्ध्वां
समञ्जन्त्स्वंदयासुजिह्व ॥ मन्न्मांनिधीभिरुतयज्ञमृन्धन्देवत्राचंकृण
ह्यद्ध्वरन्नं ॥ २६ ॥ नराशंसस्यमहिमानंम् ॥ नराशंसस्यमहि
मानंमेषामुपंस्तोषामयजतस्ययज्ञैः ॥ येसुक्रतंवःशुचंयोधियन्धाः
स्वदंन्तिदेवाऽउभयांनिहव्या ॥ २७ ॥ आजुह्वांनऽईड्यं ॥ आजुह्वांनऽ

ईड्योवन्द्यश्चायांह्यग्नेव्वसुंभिःसजोषाः ॥ त्वन्देवानांमसियह्वहो
तासऽएंतान्न्यक्षीषितोयजीयान् ॥ २८ ॥ प्राचीनंम्बर्हिः प्प्रदिशां
पृथिव्याव्वस्तोरस्याव्वृज्यतेऽअग्ग्रेऽअह्नांम् ॥ व्युप्प्रथतेव्वितरंव्वरीयो
देवेब्भ्योऽअदितयेस्योनम् ॥ २९ ॥ व्यचंस्वतीरुर्व्वियां । विश्रयं
न्ताम्पतिब्भ्योनजनंयःशुम्भंमानाः ॥ देवींर्द्वारोबृहतीर्व्विश्वमिन्न्वादे
वेब्भ्योभवतसुप्प्रायणाः ॥ ३० ॥ आसुष्ष्वयंन्ती । यजतेऽउपांकेऽ
उषासानक्क्तांसदतान्नियोनौ ॥ दिव्व्येयोषंणेबृहतीसुरुक्क्मेऽअधिश्श्र
यंशुक्रपिशन्दधांने ॥ ३१ ॥ दैव्व्याहोतांरा । प्प्रथमासुवाचामिमं

नायुज्ञम्मनुंषोयजंद्ध्यै॥ प्रचोदयंन्ताव्विदथेषुकारूप्प्राचीनुञ्ज्योतिंः
प्प्रुदिशांदिशन्तां॥ ३२ ॥ आनंः ॥ आनोंयुज्ञम्भारंतीतूर्यमेत्विं
डांमनुष्ष्वदिहचेतयंन्ती ॥ तिस्रोदेवीर्बुर्हिरेदᳯँस्योनᳯंसरंस्वतीस्व
पंसᳯंसदन्तु ॥ ३३ ॥ यऽइमे । द्यावांपृथिवीजनित्त्रीरुपैरपिᳯंशद्भुव
नानिव्विश्श्वां॥ तमुद्यहोतारमिषितोयजीयान्देवन्त्वष्टांरमिहयंक्षिव्विद्वा
न्॥ ३४ ॥ उपावंसृजुत्त्मन्यां । समुञ्जन्देवानाम्पाथंऽऋतुथाहुवी
ᳯंषि ॥ व्वनुस्प्पतिंःशमिताद्देवोऽअग्निःस्वदंन्तुहुव्यम्मधुंनाघृतेनं॥
॥३५॥ सुद्योजातः ॥ सुद्योजातोव्यमिमीतयुज्ञमुग्निर्देवानांमभवत्पु

रोगाः॥ अस्यहोतुः प्प्रदिश्यृतस्यंव्वाचिस्वाहांकृतꣳहविरंदन्तुदेवाः॥

॥ ३६ ॥[१२] केतुङ्कृण्वँन् ॥ केतुङ्कृण्वन्नंकेतवेपेशोंमर्य्याऽअपेश

सें ॥ समुषद्भिरजायथाः ॥ ३७ ॥ जीमूतंस्येवभवति ॥ जीमूतंस्येव

भवतिप्प्रतीकंय्यद्वर्म्मीयातिसमदामुपस्थें॥ अनांविद्धयातन्न्वाजय

त्त्वꣳसत्वाव्वर्म्मणोमहिमापिंपर्त्तु॥ ३८ ॥धन्न्वंनागाः॥ धन्न्वंनागाध

न्न्वंनाजिञ्जयेमधन्न्वंनातीव्वाःसमदोंजयेम॥ धनुःशत्त्रोरपकामङ्कृणो

तिधन्न्वंनासर्व्वाः प्प्रदिशोंजयेम॥ ३९॥ व्वक्ष्यन्तीवेत्॥व्वक्ष्यन्तीवे

दागंनागन्तिकर्ण्णंम्प्प्रियꣳसखांयम्परिषस्वजाना॥ योषेवशिङ्क्तेव्वित

ताधिधन्वक्षया इयं समनेपारयन्ती ॥ ४० ॥ ते आचरन्ती ॥ ते आचरं
न्तीसमनेवयोषामातेवपुत्रम्बिभृतामुपस्थे ॥ अपशत्रून्विध्यतांसंविदाने आर्त्नी इमेविष्फुरन्ती अमित्रान् ॥ ४१ ॥ बह्वीनाम्पिता ॥
बहुरस्यपुत्रश्चिश्चाकृणोतिसमनावगत्य ॥ इषुधिः सङ्काः पृतनाश्च
सर्वाः पृष्ठेनिनद्धोजयतिप्रसूतः ॥ ४२ ॥ रथेतिष्ठन् ॥ रथेतिष्ठन्नयति
वाजिनः पुरोयत्रयत्रकामयतेसुषारथिः ॥ अभीशूनाम्महिमानम्पना
यतमनः पश्चादनुयच्छन्तिरश्मयः ॥ ४३ ॥ तीव्रान्घोषान् ॥ तीव्रान्घोषान्कृण्वतेवृषपाणयोश्वारथेभिः सहवाजयन्तः ॥ अवक्राम ॥२३३॥

न्तः प्रपदैरमित्रान्क्षिणन्तिशत्रूँ२ रनपव्ययन्तः ॥ ४४ ॥ रथवाहं
णं हविः ॥ रथवाहनं हविरस्यनामयत्रायुधन्निहितमस्यवर्म्म ॥ त
त्रारथमुपशग्मं सदेमविश्वाहावयं सुमनस्यमानाः ॥ ४५ ॥ स्वा
दुषं सदः पितरः ॥ स्वादुषं सदः पितरोवयोधाः कृच्छ्रेश्रितः शक्ती
वन्तोगभीराः ॥ चित्रसेनाइषुबलाअमृध्राः सतोवीराउरवोव्रातसा
हाः ॥ ४६ ॥ ब्राह्मणासः पितरः ॥ ब्राह्मणासः पितरः सोम्यासः
शिवेनोद्यावापृथिवीअनेहसा ॥ पूषानः पातुदुरिताहृतावृधोरक्षामा
किन्नोअघशंस ईशत ॥ ४७ ॥ सुपर्णंवस्ते । मृगो अस्यादन्तोगो

संहि. भिःसन्नद्धापततिप्प्रसूता ॥ यत्रानरःसञ्चविचद्द्रवन्तितत्रास्म्मभ्य उ. अ.
॥२३४॥ मिषवःशर्म्मयँसन् ॥ ४८ ॥ ऋजीतेपरि वृङ्ग्धिनोश्म्मा भवतुन २९
स्तनूः ॥ सोमोऽअधिब्रवीतुनोदितिःशर्म्मयच्छतु ॥ ४९ ॥ आजङ्घ
न्ति ॥ आजङ्घन्तिसान्वेषाञ्जघनाँ२ऽउपजिग्घ्नते ॥ अश्वाजनि
प्प्रचेतसोऽश्वान्त्समत्सुचोदय ॥ ५० ॥ अहिरिवभोगैःपर्य्येतिबाहु
ञ्ज्यायाहेतिम्परिबाधमानः ॥ हस्तघ्नोविश्वावयुनानिविद्वान्पुमान्पु
माँसम्परिपातुविश्श्वतः ॥ ५१ ॥ वनस्पतेवीड्वङ्गः ॥ वनस्पतेवीड्व ॥२३४॥
ङ्गोहिभूयाऽअस्म्मत्सखाप्प्रतरणःसुवीरः ॥ गोभिःसन्नद्धोऽअसिवी

डयंस्वास्त्थातातेंजयतुजेत्वांनि ॥ ५२ ॥ दिवःपृंथिव्याः ॥ दिवः
पृंथिव्याःपर्य्योजुऽउद्भृंतंवनुस्प्पतिभ्यःपर्य्याभृंतुसहं÷॥ अपामो
ज्मानुम्परिगोभिरावृंतुमिन्द्रंस्युवज्ज्रंहविषारथंयज ॥ ५३ ॥ इ
न्द्रंस्युवज्ज्रं÷ ॥ इन्द्रंस्युवज्ज्रोमुरुतामनीकंमित्रस्युगर्भोवरुंणस्य
नाभिं÷ ॥ सेमान्नोहृव्यदांतिञ्जषाणोदेवंरथुप्प्रतिहव्यागृंभाय॥५४॥
उपंश्वासय पृथिवीमुत द्याम्पुंरुत्रातेंमनुतांव्विष्ठिंतञ्जगंत् ॥ सदुं
न्दुभेसजूरिन्द्रेणदेवैर्दूराद्दवींयोऽअपंसेधशत्रून् ॥ ५५ ॥ आक्रंन्दय ॥
आक्रंन्दयबलमोजोंनुऽआधानिष्ट्टंनिहिदुरिताबाधंमानः ॥ अपंप्प्रोथ

दुन्दुभेदुच्छुनाऽइत इन्द्रस्यमुष्टिरसिवीडयस्व ॥५६॥ आमूः ॥ आ
मूरजप्प्रत्त्यावर्त्तयेमाःकेतुमद्दुन्दुभिर्व्वावदीति ॥ समश्वपर्णाश्चर
न्तिनोनरोस्म्माकमिन्द्ररथिनोजयन्तु ॥ ५७ ॥ आग्नेयःकृष्णग्ग्री
वः सारस्वतीमेषीबभ्रुःसौम्म्यःपौष्णःश्यामःशितिपृष्ठोबार्हस्प
त्त्यः शिल्प्पो वैश्वदेवऽऐन्द्रोरुणोमारुतःकल्म्माषऽऐन्द्राग्नःसꣳहि
तोधोरामःसावित्रोव्वारुणःकृष्णऽएकशितिपात्त्पेत्त्वः ॥ ५८ ॥ अ
ग्नयेनीकवते ॥ अग्नयेनीकवतेरोहिताञ्जिरनड्वानधोरामौसावित्रौ
पौष्णौरजतनाभीवैश्वदेवौ पिशङ्गौतूपरौ मारुतःकल्म्माषऽआग्ने

यःकृष्णोजःसारस्वतीमेषीव्वारुणःपेत्त्वः ॥ ५९ ॥ अग्नयेगायत्रा
य । त्रिवृतेराथन्तरायाष्टाकपालऽइन्द्रायत्रैष्टुभायपञ्चदशायबार्हताये
कादशकपालोव्विश्वेभ्योदेवेभ्योजागतेभ्यःसप्तदशेभ्योव्वैरूपे
भ्योद्वादशकपालोमित्रावरुणाभ्यामानुष्टुभाभ्यामेकविꣳशाभ्यां
व्वैराजाभ्यांपयस्याबृहस्प्पतयेपाङ्क्तायत्रिणवायशाक्क्वरायचरुःसवित्र
ऽऔष्णिहायत्रयस्त्रिꣳशायरैवतायद्वादशकपालःप्राजापत्त्यश्चरु
रदित्त्यैविष्णुपत्क्न्यैचरुरग्नयेव्वैश्वानरायद्वादशकपालोनुमत्त्याऽ
अष्टाकपालः ॥ ६० ॥ [२४] ॥ ४ ॥ इति श्रीशुक्लयजुःसंहितापाठेएकोन

त्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ देवसवितःषट्तपसेकौलालंषोडशद्वौद्वाविं
शतिः ॥ ॐ देवंसवितः ॥ देवंसवितुःप्रसुवयज्ञम्प्रसुवयज्ञपतिम्भगाय ॥
दिव्योगन्धर्वःकेतपूःकेतन्नःपुनातुवाचस्पतिर्वाचन्नःस्वदतु ॥ १ ॥
तत्सवितुः ॥ तत्सवितुर्वरेण्यम्भर्गोदेवस्यधीमहि ॥ धियोयोनःप्र
चोदयात् ॥ २ ॥ विश्वानिदेव सवितर्दुरितानि परासुव ॥ यद्भद्रन्त
न्नआसुव ॥ ३ ॥ विभक्तारंहवामहे ॥ विभक्तारंहवामहेवसोश्चित्र
स्यराधसः ॥ सवितारन्नृचक्षसम् ॥ ४ ॥ ब्रह्मणेब्राह्मणम् ॥ ब्र
ह्मणेब्राह्मणंक्षत्रायराजन्यम्मरुद्भ्योवैश्यन्तपसेशूद्रन्तमसे तस्करं

रन्नारकायंव्वीरहणम्पाप्मनेक्लीबमाक्रयायाऽअयोगूङ्कामायपुँश्चलूम
तिक्रुष्टायमागधम् ॥ ५ ॥ नृत्तायसूतम् ॥ नृत्तायसूतङ्गीतायशैलू
षन्धर्म्मायसभाचरन्नरिष्ठायैभीमलन्नर्म्मायरेभꣳहसाय कारिमान
न्दायस्त्रीषखम्प्रमदेकुमारीपुत्रम्मेधायैरथकारन्धैर्य्यायतक्षाणम् ॥
॥ ६ ॥ [६] तपसेकौलालम् ॥ तपसेकौलालम्मायायैकर्म्मारꣳरू
पायमणिकारꣳशुभेव्वपꣳशरव्यायाऽइषुकारꣳहेत्यै धनुष्कारङ्कर्म्मणे
ज्याकारन्दिष्टायरज्जुसर्जम्मृत्यवेमृगयुमन्तकायश्वनिनम् ॥ ७ ॥
नदीभ्यः पौञ्जिष्ठम् ॥ नदीभ्यः पौञ्जिष्ठमृक्षीकाभ्योनैषादम्पुरुष

संहि. द्युग्ग्रायंदुर्म्मदङ्गन्धर्व्वाप्सरोभ्योव्रात्यम्प्रयुग्भ्यऽउन्मत्तꣳ सर्प्पदे श.अ.
॥२३७॥ वजनेभ्योऽप्रतिपदमयेभ्यः कितवमीर्य्यतायाऽअकितवम्पिशाचे ३०
भ्योविदलकारीँय्यातुधानेभ्यःकण्टकीकारीम् ॥ ८ ॥ सन्धयेजा
रम् ॥ सन्धयेजारङ्गेहायोपपतिमार्त्यैपरिवित्तन्निर्ऋत्यैपरिविविदान
मराद्ध्याऽएदिधिषुःपतिन्निष्कृत्यैपेशस्कारीꣳसञ्ज्ञानाय स्मरका
रीम्प्रकामोद्यायोपसदंव्वर्णायानुरुधम्बलायोपदाम् ॥ ९ ॥ उत्सादे
भ्यःकुब्जम् ॥ उत्सादेभ्यःकुब्जम्प्रमुदेव्वामनन्द्वार्भ्यःस्रामꣳस्व ॥२३७॥
प्नायान्धमधर्म्मायबधिरम्पवित्रायभिषजम्प्रज्ञानाय नक्षत्रदर्शमाशि

क्षायैप्रश्निनमुपशिक्षायाऽअभिप्रश्निनम्मर्य्यादायैप्रश्नविवाक
म् ॥ १० ॥ अर्म्मेभ्योहस्तिपम् ॥ अर्म्मेभ्योहस्तिपञ्जवायाश्व
पम्पुष्ट्यैगोपालंव्वीर्य्यायाविपालन्तेजसेजपालमिरायैकीनाशङ्कीला
लायसुराकारम्भद्रायगृहपꣳश्रेयसेवित्तधमाद्ध्यक्ष्यायानुक्षत्तारम्
॥ ११ ॥ भायैदार्व्वाहारम् ॥ भायैदार्व्वाहारम्प्रभायाऽअग्न्येधम्ब्रध्न
स्यंविष्टपायाभिषेक्तारंव्वर्षिष्ठायनाकायपरिवेष्टारन्देवलोकायपेशिता
रम्मनुष्यलोकाय प्रकरितारꣳसर्व्वेभ्योलोकेभ्यऽउपसेक्तारमवऽ
ऋत्यैवधायोपमन्थितारम्मेधायै वासःपल्पूलीम्प्रकामायरजयित्रीं

संहि. म् ॥ १२ ॥ ऋतयेस्तेनहृदयम् ॥ ऋतयेस्तेनहृदयंवैरहत्यायपिशुनं ३. अ

॥२३८॥ विविक्त्यैक्षत्तारमौपद्रष्ट्यायानुक्षत्तारम्बलायानुचरम्भूम्नेपरिष्क ३०

न्दम्प्रियायप्प्रियवादिनमरिष्ट्याऽअश्वसादꣳस्वर्गाय लोकायभा

गदुघंवर्षिष्ठायनाकायपरिवेष्टारम् ॥ १३ ॥ मन्यवेयस्तापम् ॥ म

न्यवेयस्तापङ्क्रोधायनिसरँय्योगाय योक्तारꣳशोकायाभिसर्तारङ्क्षेमा

यविमोक्तारमुत्कूलनिकूलेभ्यस्त्रिष्ठिनंवपुषे मानस्कृतꣳशीलायाञ्ज

नीकारीन्निर्ऋत्यैकोशकारीय्यमायासूम् ॥ १४ ॥ यमायंयमसूम् ॥ य ॥२३८॥

मायंयमसूमथर्वभ्योवतोकाꣳसंवत्सराय पर्यायिणीम्परिवत्सरा

याविजातामिदावत्सरायातीत्त्वरीमिद्वत्सरायांतिष्कद्वरीं वत्सराय
विजर्ज्जरांसँवत्सराय पलिक्कनीमृभुभ्योऽजिनसन्धंसाध्येभ्य
श्चर्म्मम्नम् ॥ १५ ॥ सरोभ्यो धैवरम् ॥ सरोभ्यो धैवरमुपस्था
वराभ्योदाशंवैशन्ताभ्योबैन्दन्नड्वलाभ्यःशौष्कलम्पारायमार्गार
मवारायंकैवर्तन्तीर्थेभ्यऽआन्दंविषमेभ्योमैनालंस्वनेभ्यःपर्ण्णं
कङ्गुहाभ्यःकिरातंसानुभ्योजम्भकम्पर्वतेभ्यः किम्पूरुषम् ॥
॥ १६ ॥ बीभत्सायैपौल्कसम् ॥ बीभत्सायैपौल्कसंवर्णायहिरण्य
कारन्तुलायैवाणिजम्पश्चादोषायंग्लाविनं विश्वेभ्यो भूतेभ्यः

संहि. सिध्मलम्भूत्यैजागरणमभूत्यैस्वपनमार्त्यैजनवादिनं व्यृद्ध्याऽअप उ. म
॥२३९॥ गल्भꣳसꣳशरायप्रच्छिदम् ॥ १७ ॥ अक्षराजायकितवम् ॥ ३०
अक्षराजायकितवङ्कृतायादिनवदर्शन्त्रेतायै कल्पिनन्द्वापरायाधिक
ल्पिनमास्कन्दायसभास्थाणुम्मृत्यवेगोव्यच्छमन्तकायगोघात
ङ्क्षुधेयोगांविकृन्तन्तम्भिक्षमाणऽउपतिष्ठतिदुष्कृताय चरकाचार्य
म्पाप्मनेसैलगम् ॥ १८ ॥ प्रतिश्रुत्कायाऽअर्त्तनम् ॥ प्रतिश्रु
त्कायाऽअर्त्तनङ्घोषायभषमन्तायबहुवादिनमनन्ताय मूकꣳशब्दाया ॥२३९॥
डम्बराघातम्महसेवीणावादङ्क्रोशायतूणवध्ममवरस्पराय शङ्खध्मं

वनायवनपमन्यतोऽरण्यायदावपम् ॥ १९ ॥ नर्मायपुँश्चलूम् ॥ नर्मा
यपुँश्चलूꣳहसायकारिँयादसेशाबल्यांग्रामण्यङ्गणकमभिक्रोशंक
न्तान्महसेवीणावादम्पाणिघ्नन्तूणवध्मन्तान्नृत्तायानन्दायतलव
म् ॥ २० ॥ अग्नयेपीवानम् ॥ अग्नयेपीवानम्पृथिव्यैपीठसर्पिणंवाय
वेचाण्डालमन्तरिक्षायवꣳशनर्त्तिनन्दिवेखलतिꣳसूर्यायहर्य्यक्षन्नक्ष
त्रेभ्यःकिर्म्मिरञ्चन्द्रमसे किलासमह्नेशुक्लम्पिङ्गाक्षꣳरात्र्यैकृष्ण
म्पिङ्गाक्षम् ॥ २१ ॥ अथैतान् ॥ अथैतानष्टौविरूपानालभतेति
दीर्घञ्चातिह्रस्वञ्चातिस्थूलञ्चातिकृशञ्चातिशुक्लञ्चातिकृष्णञ्चाति

कृल्लवुञ्चातिलोमशञ्च ॥ अशूद्राऽअब्ब्रांह्मणास्त्तेप्प्राजापुत्त्याः॥ मा
गुधःपुँश्श्चुलीकिंतवःक्लीबोशूद्राऽअब्ब्राह्मणास्त्तेप्प्राजापुत्त्याः॥२२॥
[१६] इति श्रीशुक्लयजुस्संहितापाठे त्रिंशत्तमोऽध्यायः॥ ३० ॥
सहस्रशीर्षाषोडशाद्धयःसंभृतःषट्ट्रौद्वाविश्शतिः॥ ॐसुहस्रंशीर्षापुरुं
षः। सहस्राक्षःसुहस्रंपात् ॥ सभूमिंश्सुर्ब्बतंस्पृत्त्वात्त्यंतिष्ठद्दशाङ्गु
लम्॥ १ ॥ पुरुंषऽएव ॥ पुरुंषऽएवेदंश्सर्व्वुंय्यद्भूतंय्यच्चभाव्व्यम् ॥ उ
तामंतुत्त्वस्येशांनोयदन्नेनातिरोहंति ॥ २ ॥ एतावांनस्य महिमा
तोज्ज्यायाँश्श्चपूरुंषः ॥ पादोस्यविश्श्वाभूतानित्रिपादस्यामृतंन्दि

वि ॥ ३ ॥ त्रिपादूर्द्ध्वः ॥ त्रिपादूर्द्ध्वऽउदैत्त्पुरुषः पादोऽस्येहाभवुत्त्पुनः ॥
ततोविष्वुङ्व्यक्क्रामत्त्साशनानशुनेऽअभि ॥ ४ ॥ ततोविराट् ॥ ततो
विराडजायतविराजोऽअधिपूरुषः ॥ सजातोऽअत्त्यरिच्च्यतपुश्चाद्भूमि
मथोपुरः ॥ ५ ॥ तस्मांद्यज्ञात् ॥ तस्मांद्यज्ञात्त्सर्व्वहुतः सम्भृतम्पृष
दाज्ज्यम् ॥ पशूँस्त्ताँश्चक्क्रेव्वायुव्यानारण्याग्ग्राम्म्याश्चुये ॥ ६ ॥ त
स्म्मांद्यज्ञात ॥ तस्म्मांद्यज्ञात्त्सर्व्वहुतऽऋचुः सामानिजज्ञिरे ॥ छन्दां
ꣳसिजज्ञिरेतस्म्माद्यजुस्तस्म्मांदजायत ॥ ७ ॥ तस्म्मादश्वाः ॥
तस्म्मादश्वाऽअजायन्तुयेकेचोभयादतः ॥ गावोहजज्ञिरेतस्म्मा

त्तस्म्माञ्जाताऽअंजावयंः ॥ ८ ॥ तंय्युज्ञम् ॥ तंय्युज्ञम्बुर्हिषिप्प्रौक्षु
 न्न्पुरुंषञ्जातमंग्ग्रुतः ॥ तेनंदे॒वाऽअंयजन्तसाद्ध्याऽऋषंयश्श्चुये ॥ ९ ॥
यत्पुरुंषम् ॥ यत्त्पुरुंषुंव्यदंधुःकतिधाव्यंकल्प्पयन् ॥ मुखङ्किमं
स्स्यासीत्त्किम्बाहूकिमूरूपादांऽउच्च्यते ॥ १० ॥ ब्राह्मणोस्य ॥ ब्रा
ह्मणोस्स्यमुखंमासीद्बाहूराजन्न्यःकृतः ॥ ऊरूतदंस्युयद्वैश्यंःपुम्भ्यां
शूद्द्रोऽअंजायत ॥ ११ ॥ चन्द्रमामनंसः ॥ चन्द्रमामनंसोजात ॥२४१॥
श्श्चक्षोःसूर्य्योऽअजायत ॥ श्श्रोत्त्राद्वायुश्श्चंप्प्राणश्श्चमुखांदग्निरंजाय
त ॥ १२ ॥ नाब्भ्यांऽआसीत् ॥ नाब्भ्यांऽआसीदन्तरिंक्षंशीर्ष्णौं

द्यौःसमंवर्त्तत॥पद्ध्याम्भूमिर्द्दिशःश्श्रोत्त्रात्तथांलोकाँ२ऽअंकल्प्पयन्
॥ १३ ॥ यत्पुरुंषेण हविषां देवायुज्ञमतंन्न्वत ॥ वसुन्तोस्स्यासीदा
ज्ज्यंग्ग्रीष्म्मऽइध्मःशरद्धविः ॥ १४ ॥ सुप्तास्स्यांसन् ॥ सुप्तास्स्यांस
न्न्परिधयुस्त्रिःसुप्तसुमिधंःकृताः ॥ देवायद्यज्ञन्तंन्वानाऽअबंध्नन्न्पु
रुंषम्पशुम् ॥ १५ ॥ युज्ञेनंयुज्ञम् ॥ युज्ञेनंयुज्ञमंयजन्तदेवास्त्तानिधर्म्मा
णिप्प्रथमान्न्यांसन् ॥ तेहनाकंम्महिमानंःसचन्तयत्त्रपूर्व्वेसाद्ध्याःस
न्तिदेवाः ॥ १६ ॥ [१६] अद्भ्यःसम्भृंतः पृथिव्यै रसाच्चविश्श्वकर्म्म
णःसमंवर्त्ततागग्रे ॥ तस्स्युत्त्वष्टांविदधंद्रूपमेतितन्न्मर्त्यंस्स्यदेवत्त्व

मुाजानुमग्ग्रे ॥ १७॥ वेदाहम् ॥ वेदाहमेतम्पुरुषम्महान्तमादित्त्यवं
र्णन्तमंस्सः परस्त्तात् ॥ तमेवविदित्त्वातिमृत्त्युमेतिनान्न्यः पन्थाविद्य
तेयंनाय ॥ १८॥ प्रजापतिश्चरति ॥ प्रजापतिश्चरतिगर्ब्भेऽअन्तरजा
यमानोबहुधाव्विजायते ॥ तस्ययोनिम्परिपश्यन्तिधीरास्त्तस्मिन्नह
तस्त्थुर्ब्भुवनानिविश्वा ॥ १९॥ योदेवेब्भ्यः ॥ योदेवेब्भ्यऽआतपति
योदेवानाम्पुरोहितः ॥ पूर्व्वोयोदेवेब्भ्योजातोनमोरुचायब्राह्मये ॥
॥ २०॥ रुचम्ब्राह्मम् ॥ रुचम्ब्राह्मञ्जनयन्तोदेवाऽअग्ग्रेतदब्ब्रुवन् ॥ य
स्त्वैवम्ब्राह्मणोविद्यात्तस्यदेवाऽअसन्वशे ॥ २१॥ श्रीश्च ॥ श्रीश्च

तेलक्ष्मीश्चपत्न्यावहोरात्रेपार्श्वेनक्षत्राणिरूपमश्विनौव्यात्तम् ॥ इष्णन्निषाणामुम्मंऽइषाणसर्व्वलोकम्मंऽइषाण॥ २२ ॥ [६] ॥२॥ इति श्रीशुक्लयजुःसंहितायां एकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ तदेवसप्तवेन स्तन्नवद्वौषोडश ॥ ॐतदेव ॥ तदेवाग्निस्तदादित्यस्तद्वायुस्तदुचन्द्र माः ॥ तदेवशुक्रन्तद्ब्रह्मताऽआपःसप्रजापतिः ॥ १ ॥ सर्व्वेनिमे षाः ॥ सर्व्वेनिमेषाजज्ञिरेविद्युतःपुरुषादधि ॥ नैनमूर्द्ध्वन्नतिर्य्यञ्चन्नम ध्येपरिजग्रभत् ॥ २ ॥ नतस्यप्रतिमाऽअस्तियस्यनाममह द्यशः ॥ हिरण्यगर्भऽइत्येषमामाहिंसीदित्येषायस्मान्नजातऽइ

त्युषः ॥ ३ ॥ एषोहं देवः प्प्रदिशोनु सर्व्वाः पूर्व्वोहजातः सऽउगर्ब्भेऽअ
न्तः ॥ सऽएवजातः सर्जनिष्ष्यमांणः प्प्रत्यङ्जनास्तिष्ठतिसर्व्वतोमुखः
॥ ४ ॥ यस्म्माञ्ज्जातम्म ॥ यस्म्माञ्जातन्नपुराकिञ्चनैवयऽआंबभूवभु
वनानिविश्श्वा ॥ प्रजापतिः प्रजयांसंरराणस्त्रीणिज्ज्योतींषिसच
तेसषोडशी ॥ ५ ॥ येनुद्यौः ॥ येनुद्यौरुग्ग्रापृथिवीचंदृढायेनस्वस्त
भितंयेननाकः ॥ योऽअन्तरिक्षेरजसोव्विमानःकस्मैदेवायंहविषांव्वि
धेम ॥ ६ ॥ यङ्क्रन्दसी ॥ यङ्क्रन्दसीऽअवसातस्त्तभानेऽअभ्यैक्षेतांम्मन
सारेजमाने ॥ यत्राधिसूरऽउदितोव्विभातिकस्मैदेवायंहविषांव्विधे

म ॥ आपोहयद्बृहतीर्य्याश्श्विदापः ॥ ६ ॥ [७] व्वेनस्तत् ॥ व्वेनस्त
त्पश्श्यन्निहितङ्गुहासद्यत्रव्विश्श्वम्भवत्येकनीडम्म ॥ तस्म्मिन्निदंसञ्च
व्विचैतिसर्व्वसऽओतःप्प्रोतश्श्चव्विभूःप्प्रजासु ॥ ८ ॥ प्रतत् ॥ प्रतद्वो
चेदमृतन्नुव्विद्वान्गन्धर्व्वोधामव्विभृतंगुहासत् ॥ त्रीणिपदानिनिहितागु
हास्यपस्त्तानिवेदसपितुःपितासत् ॥ ९ ॥ सनः ॥ सनोबन्धुर्ज्जनिता
सव्विधाताधामानिवेदभुवनानिव्विश्श्वा ॥ यत्रदेवाऽअमृतमानशानास्तृ
तीयेधामन्नध्यैरयन्त ॥ १० ॥ परीत्यं भूतानि परीत्यलोकान्परी
त्यसर्व्वाःप्प्रदिशोदिशश्च ॥ उपस्त्थायप्प्रथमजामृतस्यात्मनात्मा

संहि. त्क्मानंमभिसंव्विवेश ॥ ११ ॥ परिद्यावापृथिवी सद्यऽइत्त्वा परि उ.अ.
॥२४४॥ लोकान्परिदिशःपरिस्वः ॥ ऋतस्यतन्तुंव्वितंतंव्विचृत्त्यतदंपश्यत्त ३२
दंभवत्तदासीत् ॥ १२॥ सदंसस्पतिम् ॥ सदंसस्पतिमद्भुतम्प्रिय
मिन्द्रंस्यकाम्म्यंम् ॥ सनिम्मेधामंयासिषꣳस्वाहा ॥ १३ ॥ याम्मे
धाम् ॥ याम्मेधान्देवगणाःपितरंश्चोपासंते ॥ तयामामद्यमेधयाग्ने
मेधाविनङ्कुरुस्वाहा ॥ १४ ॥ मेधाम्मे ॥ मेधाम्मेव्वरुणोददातुमेधा
मग्निःप्प्रजापतिः ॥ मेधामिन्द्रंश्चव्वायुश्चमेधान्धाताददातुमेस्वा ॥२४४॥
हा ॥ १५॥ इदम्मे ॥ इदम्मेब्ब्रह्मंचक्षत्रञ्चोभेश्श्रियंमश्नुताम् ॥

मयिदेवादंधतुश्रियमुत्तमान्तस्म्यैतेस्वाहा ॥ १६ ॥ [९] ॥ २ ॥
इति श्रीशुक्लयजुःसंहितायां द्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ अस्याजरासः
सप्तदशापाश्चिद्द्वादशाविभ्राट्चतुर्दशप्रवावृजाएकादशप्रवायुंप्रवीरया
पंचदशकावानस्त्रयोदशसप्तसप्तनवातिः ॥ ॐअस्स्याजरांसः ॥ अ
स्स्याजरांसोदमामरित्राऽअर्चद्धूमासोऽअग्नयंःपावकाः ॥ शिवुती
चयंःश्वात्रासोभुरण्यवोंव्वनर्षदोंव्वायवोनसोमाः ॥ १ ॥ हरंयोधूम
केतवः ॥ हरंयोधूमकेतवोव्वातंजूताऽउपद्यवि ॥ यतंन्तेवृथंगग्नयंः ॥
॥ २ ॥ यजांनः ॥ यजांनोमित्रावरुंणायजांदेवाँऽऋतम्बृहत् ॥

संहि. अग्नेयाक्षिस्स्वन्दंमम् ॥ ३ ॥ युक्ष्वाहि देवहूतमाँ२ऽअश्वाँ२ उ अ
॥२४५॥ अग्नेरथीरिव ॥ निहोतापूर्व्यःसदः ॥ ४ ॥ द्वेविरूपे । चरतः ३३
स्वर्थेऽअन्यान्यावत्समुपधापयेते ॥ हरिरन्यस्याम्भवतिस्वधावा
ञ्छुक्रोऽअन्यस्यान्ददृशेसुवर्चाः ॥५॥ शतम् १७०० ॥ अयमिह
प्रथमोधायिधातृभिर्होतायजिष्ठोऽअध्वरेष्वीड्यः ॥ यमप्नवानोभृ
गवोविरुरुचुर्वनेषुचित्रंविभ्वंविशेविशे ॥ ६ ॥ त्रीणिशता त्रीसह
स्राण्यग्निन्त्रिꣳशच्चदेवानवचासपर्य्यन् ॥ औक्षन्घृतैरस्तृणन्बर्हिर ॥२४५॥
स्माऽआदिद्धोतारन्न्यसादयन्त ॥ ७ ॥ मूर्द्धानन्दिवः ॥ मूर्द्धानन्दि

वोऽअरतिम्पृथिव्यावैश्वानरमृतऽआजातमग्निम् ॥ कविꣳसम्म्रा
जमतिथिञ्जनानामासन्नापात्रञ्जनयन्तदेवाः ॥ ८ ॥ अग्निर्वृत्राणि
जङ्घनद्द्रविणस्युर्विपन्यया ॥ समिद्धःशुक्रऽआहुतः ॥९॥ विश्वेभिः
सोम्म्यम् ॥ विश्वेभिःसोम्म्यम्मध्वग्नऽइन्द्रेणवायुना ॥ पिबामित्र
स्यधामभिः ॥ १० ॥ आयत् ॥ आयदिषेनृपतिन्तेजऽआनट्शुचिरे
तोनिषिक्तन्द्यौरभीके ॥ अग्निःशर्द्धमनवद्यय्युवानꣳस्वाध्यञ्जनय
त्सूदयच्च ॥ ११ ॥ अग्नेशर्द्ध महतेसौभगायतवद्युम्नान्युत्तमा
निसन्तु ॥ सञ्जास्पत्त्यꣳसुयममाकृणुष्वशत्रूयतामभितिष्ठामहा

संहि. ꣳसि ॥ १२ ॥ त्वाꣳहि । मन्द्रतंममर्कशोकैर्व्वृमहेमहिंनःश्रोष्यं उ. अ.
॥२४६॥ ग्ने ॥ इन्द्रन्नत्त्वाशवंसादेवतांव्वायुम्पृंणन्तिराधंसानृतंमाः ॥ १३ ॥ ३३
त्वेऽअग्ने । स्वाहुतप्प्रियासंःसन्तुसूरयंः ॥ यन्तारोयेमघवांनोज
नांनामूर्व्वान्दयंन्तगोनांम् ॥ १४ ॥ श्रुधिश्श्रुत्त्कर्ण्ण ॥ श्रुधिश्श्रुत्त्क
र्ण्णव्वह्निंभिर्देवैरंग्नेसयावंभिः ॥ आसींदन्तुबर्हिंषिमित्त्रोऽअंर्य्यमा
प्प्रांतर्य्यावांणोऽअद्ध्वरम् ॥ १५ ॥ व्विश्वेषामदिंतिः ॥ व्विश्वेषाम
दिंतिर्य्यज्ञियांनांव्विश्वेषामतिंथिर्म्मानुंषाणाम् ॥ अग्निर्देवानामवं ॥२४६॥
ऽआवृणानःसुंमृडीकोभंवतुजातवेंदाः ॥ १६ ॥ महोऽअग्नेः । संमि

धानस्युशर्म्मुण्यनांगा मित्रेवरुणेरन्नुस्तयें ॥ श्रेष्ठंस्यामसवितुःसवीम
नितद्देवानामवोंऽ अद्यावृणीमहे ॥ १७ ॥ [१७] आपांश्चित् ॥ आ
पांश्चित्पिप्युस्तर्य्योनगावोनक्षंन्नृतजंरितारंस्तऽइन्द्र ॥ याहिवायुर्न्न
नियतोंनोऽअच्छात्वहिंधीभिर्द्दयंसेविवाजांन् ॥ १८ ॥ गावऽउप ॥
गावऽउपांवतावतम्महीयज्ञस्यंरप्सुदां ॥ उभाकर्णाहिरण्ययां ॥
॥ १९ ॥ यदद्य । सूरऽउदितेनांगा मित्रोऽअंर्य्यमा ॥ सुवातिसविता
भगः ॥ २० ॥ आसुतेसिञ्चतश्श्रियंरोदंस्योरभिश्श्रियंम् ॥ रसा
दंधीतवृषभम् ॥ तम्प्रत्नथायंवेनः ॥ २१ ॥ आतिष्ठन्तम्परि ॥ आ

संहि. तिष्ठन्तुम्परिविश्वेऽअभूषञ्छ्रियोवसानश्चरतिस्वरोचिः ॥ मुहत्त ३.म.
॥२४७॥ द्वृष्णोऽअसुरस्यनामाविश्वरूपोऽअमृतानितस्थौ ॥ २२ ॥ प्र ३३
वः ॥ प्रवोमहेमन्दमानायान्धसोर्चाविश्वानरायविश्वाभुवे ॥ इ
न्द्रस्ययस्यसुमखंसहोमहिश्श्रवोनृम्णञ्चरोदसीसपर्यतः ॥२३॥
बृहन्नित् ॥ बृहन्निदिध्मऽएषाम्भूरिशस्तम्पृथुःस्वरुः ॥ येषामि
न्द्रोयुवासखा ॥ २४ ॥ इन्द्रेहि ॥ इन्द्रेहिमत्स्यन्धसोविश्वे ॥२४७॥
भिःसोमपर्वभिः ॥ महाँऽअभिष्टिरोजसा ॥ २५ ॥ इन्द्रोवृत्रम् ॥
इन्द्रोवृत्रमवृणोच्छर्द्धनीतिःप्रमायिनाममिनाद्वर्पणीतिः । अहन्व्य

ꣳसमुशधग्वनेष्वाविर्द्धेनाऽअकृणोद्राम्म्याणाम् ॥ २६ ॥ कुत
स्त्वम् ॥ कुतस्त्वमिन्द्रमाहिनःसन्नेकोयासिसत्पतेकिन्तऽइत्थास
म्पृच्छसेसमराणःशुभानैर्वोचेस्तन्नोहरिवोयत्तेऽअस्मे ॥ महाँ
ऽइन्द्रोयऽओजसाकदाचनस्तरीरसिकदाचनप्रयुच्छसि ॥२७॥ आ
तत्तऽइन्द्रायवःपनन्ताभियऽऊर्वङ्गोमन्तन्तितृत्सान् ॥ सुकृत्स्वंय्ये
पुरुपुत्राम्महीꣳसहस्रधाराम्बृहतीन्दुदुक्षन् ॥ २८ ॥ इमान्ते ॥ इमा
न्तेधियम्प्रभरेमहोमहीमस्यस्तोत्रेधिषणायत्तऽआनजे ॥ तमुत्सवे
चप्रसवेचसासहिमिन्द्रन्देवासꣳशवसामदन्ननु ॥ २९ ॥ [१२] वि

 ञ्भ्राड्बृहत् ॥ व्विभ्राड्बृहत्त्पिबतुसोम्म्यम्मद्ध्वायुर्द्दधंद्यज्ञपंतावविंह्रुत

 म् ॥ व्वातंजूतोयोऽअंभिरक्षंतित्त्मनांप्प्रजाःपुपोषपुरुधाव्विराजति ॥

॥ ३० ॥ उदुत्त्यम् ॥ उदुत्त्यञ्जातवेदसन्देवंव्वहन्तिकेतवंः ॥ दृशेव्वि

श्श्वांयसूर्य्यम् ॥ ३१ ॥ येनांपावक ॥ येनांपावकचक्षंसाभुरण्ण्यन्त

जनाँ२अनु ॥ त्त्वंव्वंरुणपश्यंसि ॥ ३२ ॥ दैव्यांवद्ध्वर्य्यूऽआगंतुरथे

नुसर्य्यत्त्वचा मद्ध्वांयज्ञꣳसमंञ्जाथे ॥ तम्प्प्रत्त्नथायंव्वेनश्चित्रन्देवा

नांम् ॥ ३३ ॥ आनंः ॥ आनऽइडांभिर्व्विदथेंसुशस्तिव्विश्श्वानंरꣳसवि

ताद्देवऽएंतु ॥ अपियथांयुवानोमत्त्संथानोव्विश्श्वञ्जगंदाभिपित्त्वेमंनी

षा ॥ ३४ ॥ यदुद्य कच्चंवृत्रहन्नुदगांऽअभिसूर्य्य ॥ सर्व्वुन्तदिन्द्रते
व्वशे ॥ ३५ ॥ तुरणिर्व्विश्वदर्शतः॥ तुरणिर्व्विश्वदर्शतोज्ज्योतिष्कृद
सिसूर्य्य ॥ व्विश्वमाभांसिरोचुनम् ॥ ३६ ॥ तत्सूर्य्यस्य । देवुत्वन्त
न्मंहित्त्वम्मुद्ध्याकर्त्तोर्व्वितंतुक्सञ्जभार॥युदेदयुंक्तहुरितं÷सुधस्त्थु
दाद्द्रात्त्रीवासंस्तनुतेसिमस्मै॥ ३७॥ तन्मित्रस्यं॥ तन्मित्रस्युव्वरुंण
स्याभिचक्षेसूर्य्योरूपङ्कृणुतेद्योरुपस्थे ॥ अनन्तमुन्यद्रुशंदस्युपाजं÷
कृष्णमुन्यद्धरितुःसम्भंरान्ति ॥३८॥ बण्णमुहान् ॥ बण्णमुहा२ंअंसि
सूर्य्युबडांद्दित्त्यमुहा२ऽअंसि ॥ मुहस्त्तेसुतोमंहिमापंनस्यतेुद्धादेव

महाँ२ऽअसि ॥ ३९ ॥ बट्सूर्य्यश्रवसामहाँ२ऽअसिसत्रादेवमहाँ२ऽअ
सि ॥ मह्नादेवानामसुर्य्यःपुरोहितोविभुज्ज्योतिरदाभ्यम् ॥ ४० ॥
श्रायन्तऽइवसूर्य्यम् ॥ श्रायन्तऽइवसूर्य्यंविश्वेदिन्द्रस्यभक्षत ॥ वसू
निजातेजनमानऽओजसाप्रतिभागन्नदीधिम ॥ ४१ ॥ अद्यादेवाः ॥
अद्यादेवाऽउदितासूर्य्यस्यनिरंहसःपिपृतानिरवद्यात् ॥ तन्नोमित्रो
वरुणोमामहन्तामदितिःसिन्धुःपृथिवीऽउतद्यौः ॥ ४२ ॥ आकृ
ष्णेनेनं ॥ आकृष्णेनरजसावर्त्तमानोनिवेशयन्नमृतम्मर्त्त्यञ्च ॥ हि
रण्ययेनसवितारथेनादेवोयातिभुवनानिपश्यन् ॥ ४३ ॥ [१४] प्र

वांवृजे सुप्प्रयाबर्हिरेषामाविश्पतीववीरिटऽइयाते ॥ विशामक्तो
रुषसःपूर्वहूतौवायुःपूषास्वस्तयेनियुत्वान् ॥ ४४ ॥ इन्द्रवायूबृह
स्पतिम् ॥ इन्द्रवायूबृहस्पतिम्मित्राग्निम्पूषणम्भगम् ॥ आदित्त्या
न्मारुतङ्गणम् ॥ ४५ ॥ वरुणःप्राविता भुवन्मित्रोविश्वाभिरू
तिभिः ॥ करतान्नःसुराधसः ॥ ४६ ॥ अधिनः ॥ अधिनऽइन्द्रैषाँवि
ष्णोसजात्यानाम् ॥ इतामरुतोऽअश्विना ॥ तम्प्रत्नथायंवेनोयेदे
वासऽआनऽइडाभिर्विश्वेभिःसोम्म्यम्मद्धोमासश्चर्षणीधृतः ॥ ४७ ॥
अग्नऽइन्द्र वरुणमित्रदेवाःशर्द्धःप्प्रयन्तमारुतोतविष्णो ॥ उभा

 नासंत्त्यारुद्द्रोऽअंधुग्ग्नाःपूषाभगःसरंस्वतीजुषन्त ॥ ४८ ॥ इन्द्राग्ग्नी
 मित्त्रावरुणा दितिःस्स्वः पृथिवीन्द्याम्मुरुतःपर्व्वताँ२ऽअपः ॥ हुवे
व्विष्ण्णुम्पूषणम्ब्रह्मणस्प्पतिम्भगन्नुशꣳसꣳसवितारमूतयें ॥४९॥
अस्म्मेरुद्द्राः ॥ अस्म्मेरुद्द्रामेहनापर्व्वतासोवृत्त्रहत्त्येभरंहूतौसुजोषाः ॥
यःशꣳसंतेस्त्तुवतेधायिपुज्ज्रऽइन्द्रंज्ज्येष्ठाऽअस्म्माँ२ऽअंवन्तुदेवाः
॥ ५० ॥ अर्व्वाञ्चोऽअद्य ॥ अर्व्वाञ्चोऽअद्याभंवतायजत्त्राऽआवो
हार्द्दिभयमानोव्व्ययेयम् ॥ त्त्राद्ध्वन्नोदेवानिजुरोव्वृकंस्यत्त्राद्ध्वङ्कर्त्तादवप ॥२५०॥
दोयजत्त्राः ॥ ५१ ॥ व्विश्श्वेऽअद्य मरुतोव्विश्श्वंऽऊतीव्विश्श्वेभवन्त्वु

ग्नयुः॑समिद्धाः॑ ॥ व्विश्श्वेनोदेवाऽअवुसाग॑मन्तुव्विश्श्वंमस्तुद्द्रविणं
व्वाजोऽअस्मे ॥ ५२ ॥ व्विश्श्वेदेवाः॑ शृणुतेमꣳहवंम्मेयेऽअन्तरि
क्षेयऽउपद्यविष्ठ ॥ येऽअग्निजिह्वाऽउतवायजत्राऽआसद्यास्मिन्बर्हि
षिमादयद्ध्वम् ॥ ५३ ॥ देवेब्भ्योहि प्प्रथमंय्यज्ञियेब्भ्योमृतत्त्व
ꣳसुवसिभागमुत्तमम् ॥ आदिद्दामानꣳसवितर्व्यूर्णुषेनूचीनाजीवि
तामानुषेब्भ्यः॑ ॥ ५४ ॥ [११] प्रवायुम् ॥ प्रवायुमच्छाबृहतीम
नीषाबृहद्रयिंव्विश्श्ववारꣳरथप्प्राम् ॥ द्युतद्यामानियुतःपत्त्यमानꣳक
विःकविमियक्षसिप्प्रयज्ज्यो ॥ ५५ ॥ इन्द्रवायूऽइमे सुताऽउप

संहि. प्प्रयोभिरागंतम् ॥ इन्द्रंवोवामुशन्तिुहि ॥ ५६ ॥ मित्रह्हुंवे पू र. अ.
॥२९१॥ तदंक्षुंवरुंणञ्चारिशादंसम् ॥ धियंङ्घुताचींऽसाधंन्ता ॥ ५७ ॥ दस्रां ३३
युवाकंवऽसुतानासंत्त्याव्रुक्तबंर्हिषः ॥ आयांतह्रुद्रवर्त्तनी त
म्प्रुत्क्रथुायंव्रुनः ॥ ५८ ॥ व्रिदद्यदिं ॥ व्रिदद्यदिंसुरमांरुग्णमद्रेर्म्मं
हिपाथंः पूर्व्यंह्सुध्र्यक्कः ॥ अग्रंन्नयत्त्सुपद्यक्षंराणामच्छारवंम्प्रथुमा
जांनुतीगांत् ॥ ५९ ॥ नुहिस्प्पशंम् ॥ नुहिस्प्पशुमविंदन्नुन्यमुस्म्मा
द्वैश्श्वानुरात्त्पुंरऽएुतारंमुग्नेः ॥ एमेनमवृधन्नुमृताऽअमंर्त्त्यंवैश्श्वानुर ॥२९१॥
ङ्क्षैत्त्रंजित्त्यायदेवाः ॥ ६० ॥ उुग्राव्रिघुनिनां ॥ उुग्राव्रिघुनिनामृधंऽ

इन्द्राग्नीहंवामहे ॥ तानोंमृडातऽईदृशें ॥ ६१ ॥ उपांस्म्मेगायताम
रःपवंमानुायेन्द्वंवे ॥ अभिदेवाँ२ऽइयंक्षते ॥ ६२ ॥ येत्त्वां हिह
त्त्येमघवन्नवंर्द्धुन्येशांम्बुरेहंरिवोयेगविंष्टौ ॥ येत्त्वांनूनमंनुमदंन्ति व्रि
प्प्राः पिबेन्द्रसोमह्सगंणोमुरुद्भिंः ॥ ६३ ॥ जनिंष्ठाऽउुग्रः । सहंसेतु
रायंमुन्द्रऽओजिंष्ठोबहुलाभिंमानः ॥ अवंर्द्धन्निन्द्रंम्मुरुतंश्चिुदत्त्रंमुा
तायद्वीरन्दुधनुद्धनिंष्ठा ॥ ६४ ॥ आतू ॥ आतूनंऽइन्द्रवृत्त्रहन्नुस्म्माकं
मुर्द्धमागंहि ॥ मुहान्मुहीभिंरूतिभिंः ॥ ६५ ॥ त्त्वमिंन्द्र ॥ त्त्वमिंन्द्र
प्प्रतूंर्तिष्ष्वुभिव्रिश्श्वांऽअसिस्पृधंः ॥ अशुस्त्तिहाजंनिताव्रिश्श्वुतूरं

 सिञ्चन्तूर्ध्वंतरुष्प्युतः ॥ ६६ ॥ अनुंते ॥ अनुंतेशुष्ममन्तुरयंन्तमी
 यतुंक्षोणीशिशुन्नमुातरां ॥ विश्वांस्तेस्पृधंः॥ श्नथयन्तमुन्यवेवृत्रं
ध्यदिन्द्रतूर्वसि ॥ ६७ ॥ यज्ञोदेवानांम् ॥ यज्ञोदेवानाम्प्रत्त्येतिसु
म्नमादित्त्यासोभवंतामृडयन्तंः ॥ आवोर्वाचीसुमतिर्ववृत्त्याद‌ꣳहो
श्चिद्यावंरिवोवित्तरासंत् ॥ ६८ ॥ अदंब्धेभिःसवितः पायुभिष्ट
ꣳशिवेभिरद्यपरिंपाहिनोगयंम् ॥ हिरंण्यजिह्वःसुवितायुनव्यंसेरक्षा
माकिर्न्नोऽअघशꣳसऽईशत ॥ ६९ ॥ [१५] प्रवीरया । शुचंयोदद्रिरे
वामध्वर्युभिर्म्मधुंमन्तःसुतासंः ॥ वहंवायोनियुतोयाह्यच्छापिबा